

ΜΟΝΟ 92 ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΗΚΑΝ ΑΠΟ 5.000**ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ. ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ**

Αγαπητοί μας συνδρομητές του περιοδικού «ΔΙΑΛΟΓΟΣ».

Μετά τη «**Θερμή Παράκληση**», στο προηγούμενο τεύχος του «Διαλόγου», **92 συνδρομητές** μας ανταποκρίθηκαν μέχρι στιγμής για να μᾶς ενημερώσουν: 55 ότι θέλουν να συνεχίσουν να λαμβάνουν τό περιοδικό –κάποιοι μέ πολύ θερμά λόγια για τήν αξία του- ενώ 37 ζήτησαν τή διακοπή τῆς αποστολῆς του –οί περισσότεροι λόγω μεγάλης ἡλικίας κι ἀδυναμίας ἀνάγνωσης.

Ἐνῶ κατ' ἀρχάς ἐκτιμοῦμε τήν ἄμεση ἀνταπόκριση τῶν ἀνωτέρω, θά πρέπει νά σᾶς ενημερώσουμε ὅτι ἀπό τό σύνολο τῶν 5.000 ἀντιτύπων, πού στέλνονται ταχυδρομικά στοὺς ἀποδέκτες των, ὁ ἀριθμὸς τῶν 92 συνδρομητῶν πού ἀνταποκρίθηκαν στήν παράκλησή μας ἀποτελεῖ ἐλάχιστο ποσοστὸ ἐπὶ τοῦ συνόλου.

Γιὰ τόν λόγο αὐτό θά θέλαμε καί πάλι νά σᾶς παρακαλέσουμε νά μᾶς ενημερώσετε, ἂν ἡ ἀποστολή τοῦ «**Διαλόγου**» ταχυδρομικά σᾶς ἐνδιαφέρει νά συνεχιστεῖ ἢ ὄχι.

Ὁ «**Διάλογος**», ὅπως γνωρίζετε, διατίθεται δωρεάν σέ ὅποιον μᾶς τόν ζητήσει. Μέχρι τώρα ἀποστέλλονταν μέ μειωμένο ταχυδρομικό τέλος λόγω τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν πρὸς τὰ διάφορα ἔντυπα (ἐφημερίδες καί περιοδικά). Ἡ Γενική Γραμματεία Ἑπικοινωνιῶν καί Ἐνημέρωσης τοῦ Ὑπουργείου κάλυπτε περίπου τὰ 3/4 τοῦ κόστους τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ὅμως ἀπό 1ης Αὐγούστου 2011, στά πλαίσια τῆς οικονομικῆς κρίσεως καί τοῦ Μνημονίου II, τό Ἑλληνικό Κράτος κατήργησε τό δικαίωμα τοῦ μειωμένου ταχυδρομικοῦ τέλους καί, φυσικά καί

γιὰ τό περιοδικό μας. Ἔτσι, γιὰ κάθε τεύχος τοῦ «**Διαλόγου**» καλοῦμαστε νά καταβάλουμε ὑπέρογκα ἔξοδα ἀποστολῆς.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς νέας καταστάσεως, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά λάβουμε μία σειρά μέτρων, ἔτσι ὥστε καί νά ἐπιβιώσει ὁ «**Διάλογος**» καί νά συνεχίσει νά φτάνει δωρεάν σέ ὅσους τόν ἔχουν ἀνάγκη κι ἐπιθυμοῦν νά τόν λαμβάνουν.

Ὡς πρῶτο μέτρο θεωροῦμε ὅτι θά μπορούσε νά μειωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν τευχῶν. Αὐτό θά ἐπιτευχθεῖ ἂν ἀφαιρέσουμε ἀπό τή βάση δεδομένων μας κάποιους παραληπτες πού στήν πραγματικότητα δέν ὑφίστανται.

Γιὰ νά ἀντιμετωπίσουμε τό πρόβλημα αὐτό, παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς παραληπτες τοῦ περιοδικοῦ νά ἐπικοινωνήσουν μαζί μας τηλεφωνικῶς ἢ γραπτῶς (τηλ. 210 6396 665) καί νά μᾶς δηλώσουν ἂν ἐπιθυμοῦν νά συνεχίσουν νά λαμβάνουν τό περιοδικό. Εἶναι πολύ σημαντικό γιὰ μᾶς νά γνωρίζουμε ποιοί συνδρομητές τοῦ «**Διαλόγου**» συνεχίζουν νά ἐνδιαφέρονται καί ποιῶν οἱ διευθύνσεις συνεχίζουν νά ἰσχύουν.

Τέλος, θά θέλαμε νά εὐχαριστήσουμε θερμά ὅλους ὅσους συνεργάζονται μαζί μας στή σύνταξη καί κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ μας καί ὅσους μᾶς στηρίζουν οικονομικά στή δύσκολη πραγματι, ἀλλά πολύτιμη αὐτή προσπάθειά μας.

Θά θέλαμε νά διαβεβαιώσουμε ὅλους ὅσους ἀγαποῦν τό περιοδικό μας, ὅτι θά κάνουμε τὰ πάντα ὥστε νά συνεχίσει νά ἐκδίδεται ὁ «**Διάλογος**» καί νά ἀποστέλλεται δωρεάν σέ ὅσους τόν ἔχουν ἀνάγκη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Μιά όμολογία ενός πρώην θύματος

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ. Έ. επί των αίρέσεων

(β' μέρος)

β) Ἡ ἐλευθερία - «Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν»

Εἶπαμε ἤδη στὴν ἀρχή, πόσο δύσκολο εἶναι τὸ ἔργο τῆς ἀπεξάρτησης ἀπὸ μιά αἴρεση καὶ τῆς ἐπανένταξης στὸ κοινωνικὸ σύνολο ἑνὸς διαλυμένου συνήθως ψυχοσωματικὰ θύματος. Οἱ ἀρνητικὲς συνέπειες ἀπὸ τὴν ἔνταξη σὲ μιά αἴρεση ἢ παραθρησκευτικὴ ομάδα εἶναι δραματικὲς καὶ καταστροφικὲς, τόσο γιὰ τὸ ἴδιο τὸ θῦμα, ὅσο καὶ γιὰ τὸ οἰκογενειακὸ καὶ κοινωνικὸ περιβάλλον του.

Οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὲς τὶς ομάδες χρησιμοποιοῦν τρόπους, μέσα καὶ μεθόδους πού βασίζονται στὴ διαπίστωση καὶ ἐντόπιση κενῶν. Οἰκοδομοῦν συχνά πάνω σὲ ἄτομα, τὰ ὁποῖα νοιώθουν ἀνικανοποίητα ἀπὸ τὸ φυσικὸ οἰκογενειακὸ, πνευματικὸ ἢ καὶ κοινωνικὸ τους περιβάλλον καὶ τοὺς ὑπόσχονται τὴν «θαυματουργικὴ συνταγή», ἢ ὁποῖα θὰ λύσει ὅλα τους τὰ προβλήματα. Σιγὰ σιγὰ δημιουργεῖται μιά πλήρης ἐξάρτηση τοῦ ἀτόμου, εἴτε ἀπὸ τὴν ομάδα εἴτε ἀπὸ τὸ «θεϊκὸ» πρόσωπο τοῦ γκουρού, ἐξάρτηση ὄχι ἀπλῶς ψυχολογική, ἀλλὰ καὶ ὑπαρξιακή.

Τὸ ἄτομο, ἀσυναίσθητα ἢ καὶ ἐν γνώσει του, θυσιάζει τὴν πολυτίμη προσωπικὴ ἐλευθερία του καὶ ὑποτάσσεται τυφλά στὸν γκουρού ἢ στὸν «μεσσία» ἢ στὴν «ομάδα», ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀναμένει τὰ πάντα. Απομακρύνεται συγχρόνως ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον (οἰκογένεια, ἐπάγγελμα, σπουδές, κοινωνία) καὶ ἀφιερώνει τὴ ζωὴ του, τὸν χρόνο του, τὴν

περιουσία του στὸ σκοπὸ τῆς ομάδας. Γι' αὐτὸ τὸ ἄτομο τὸ πᾶν εἶναι ὁ ἀρχηγός, πού περιβάλλεται μὲ θεϊκὴ αὐθεντία, εἴτε αὐτὸς ὀνομάζεται «μεσσίας» εἴτε «θεός», εἴτε «ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ», εἴτε «ἀγωγὸς τοῦ Θεοῦ», εἴτε «δάσκαλος» κ.ο.κ.

Οἱ ἐκφοβισμοί, οἱ ἀπειλές, οἱ ὑποσχέσεις, ἢ καταπίεση, ἢ πλήρης ἀπασχόληση καὶ ἢ καταναγκαστικὴ ἐργασία, ἢ ἀπαγόρευση ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ἔξω ἀπὸ τὴν ομάδα, σὲ μερικὲς περιπτώσεις οἱ ἐξαντλητικὲς νηστείες, ἢ στέρηση στοιχειωδῶν δικαιωμάτων (γάμου, μεταγίσεως αἵματος, στρατεύσεως κ.ο.κ.), συνοδευόμενες ἀπὸ ἀτέλειωτα «σεμινάρια» (ἀκριβοπληρωμένα ἢ μὴ), συσπειρώνουν τοὺς ὀπαδοὺς καὶ τοὺς ὑποδουλώνουν. Ἀκόμη, διαβολοποιοῦν τὸ ἔξω περιβάλλον, ὑποβαθμίζουν τοὺς ἐκτὸς τῆς ομάδος (εἶναι σὲ κατώτερα ἐπίπεδα ἢ ἁμαρτωλοὶ, βέβηλοι ἢ ἡ πόρνη Βαβυλώνα). Ἔτσι τὸ θῦμα τρέμει στὴ σκέψη καὶ μόνο νὰ ἐγκαταλείψει τὴν ὀργάνωση. Ποῦ νὰ πάει;

Δέν εἶναι ὑπερβολὴ ὅταν γίνεται λόγος γιὰ θύματα, γιὰ ἐξαπάτηση, γιὰ δουλεία, γιὰ συμφέροντα, γιὰ ἐγκλήματα, γιὰ ἀπειλή, γιὰ ἀνάγκη λήψεως μέτρων. Ὅχι τυχαῖα, ἀλλὰ ἀντιθέτως πολὺ ἐπιτυχῶς, πολλές ἀπὸ τὶς ομάδες αὐτὲς χαρακτηρίστηκαν ἀπὸ διεθνεῖς ὀργανισμοὺς ὡς «ὀλοκληρωτικὲς ομάδες», «ομάδες χειρισμοῦ τοῦ νοῦ», «καταστροφικὲς λατρεῖες» ἢ «ἐλευθεριοκτόνες ομάδες» κ. ἄ.

Ἡ Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη τῆς Ἀλιάρτου Βοιωτίας (20-26.9.95) παρατηρεῖ

γιά τις παγίδες πού στήνουν οί διάφορες ομάδες: «Οί αποκρουφιστικές όλοκληρωτικές ομάδες υπόσχονται “δύναμη”, “γνώση”, “έπιρροή”, “έμπειρίες”. Τό άτομο καθοδηγείται νά πιστέψει ότι μέσα από τίς τεχνικές τής ομάδας θά γίνει άνώτερο από τούς άλλους ανθρώπους, ότι θά αναπτύξει όλες τίς δυνάμεις πού κρύβει μέσα του και δέν τό γνωρίζει, ότι θά φθάσει σ' ένα άνώτερο έξελικτικό επίπεδο, ότι θά επιβάλλει στους άλλους ανθρώπους νά τό ύπολογίζουν και νά τό φοβούνται, ότι δέν θά χρειάζεται νά ύπακούει σέ όποιαδήποτε αυθεντία (γονείς, δασκάλους κ.ο.κ.) ή νά συμμορφώνεται μέ όποιοσδήποτε ήθικούς κανόνες· ότι δέν θά έχει καμμία ή κανέναν ανάγκη, ότι τελικά θά γίνει υπεράνθρωπος, “θεός”! Όλες οί επιθυμίες του θά εκπληρώνονται αυτοστιγμί. Θά κάνει ό,τι θέλει. Η θέλησή του θά είναι ό μοναδικός νόμος»¹.

Όμως, ύπογραμμίσαμε ήδη από τήν αρχή, ότι ποτέ δέν πρέπει νά χάνεται ή έλπίδα. Χρειάζεται μιά κρίσιμη στιγμή, μιά εύλογημένη στιγμή, κατά τήν όποία μιά κρίση στή σχέση του όπαδου μέ τήν ομάδα ή τόν αρχηγό, ένας προβληματισμός, όδηγεί στό «ξύπνημα» από τόν «λήθαργο» τής αυταπάτης και ένα φώς στό σκοτεινό τουνελ φωτίζει τήν έξοδο από τήν πνευματική σκλαβιά. Καί τότε, ή πνοή τής Θείας Χάριτος θά απαλύνει τό αυχμηρό και διψασμένο από τό άλμυρό και θολό νερό τής πλάνης έδαφος τής φυλακισμένης μέχρι τότε ψυχής και θά ανατρέψει τά πάντα. Τότε ό πλανεμένος άνθρωπος, «εις εαυτόν έλθών», ατενίζει τό φώς του Χριστου και σπάζει τά δεσμά τής πλάνης.

Αυτή ακριβώς ή σωτήρια στιγμή έφθασε και για τόν συντάκτη τής «όμολογίας», όταν ξαφνικά διεπίστωσε νά συμβαίνουν παράξενα πράγματα, μέ «περιεργα τηλεφωνήματα» και τίς «δικαιολογίες» του «δασκάλου». Διεπίστωσε ακόμη μιά «μισανθρωπι-

στική συμπεριφορά και περιφρόνηση προς τόν άνθρωπο» του «δασκάλου» και είδε νά γίνεται «φανερή ή διαφορά μεταξύ ενός αυτοαποκαλούμενου μεσσία και του ενός άληθινου Μεσσία, του Ίησου Χριστου». Ό νους και ή καλοπροαίρετη καρδιά του παρασυρμένου και έξαπατημένου από τόν πολλά ύποσχόμενο «δάσκαλο» νέου άνένηψαν και προβληματίστηκαν σοβαρά. Ξύπνησε μέσα του τό παρελθόν, οί αρχές πού είχε πάρει από τήν οικογένειά του και τήν παιδεία του. Τό προσωπείο του «δασκάλου» κατέπεσε και φάνηκε τό πραγματικό, τό απάνθρωπο και βλοσηρό πρόσωπο τής πλάνης. Είναι δυνατόν ένας «μεσσίας», πού υπόσχεται τόν πνευματικό φωτισμό και τήν «σωτηρία» του ανθρώπου νά είναι μισάνθρωπος;

Τό θυμα άρχισε νά σκέπτεται έλεύθερα και νά απαιτεί τά ανθρώπινα δικαιώματά του. Δέν είναι άνεκτό νά ύβρίζεται από ένα -υποτίθεται- «φωτισμένο δάσκαλο», ό άνθρωπος γενικά, τό τελειότερο και θαυμασιώτερο δημιούργημα του Θεου! Γι' αυτό ξεσπά μέ αγανάκτηση: «Ο Θεός μās αγαπά τόσο πολύ πού δέχθηκε νά επενδυθεί τή φθαρτή ανθρώπινη φύση μας μέ μοναδικό σκοπό νά μās δοξάσει μέ τή νίκη του κατά του θανάτου και τό θρίαμβο τής Ανάστασης. Δέχθηκε νά ταπεινωθεί τόσο πολύ από ανθρώπους γιατί είμαστε τόσο σοφά και άγια πλασμένοι κατ' εικόνα και όμοίωσή Του. Η όμορφιά πού έχουμε είναι τόσο μεγάλη πού ίσως μόνο Αυτός πού μās τήν έδωσε μπορεί νά συλλάβει τό μέγεθος της». Ο δρόμος για τήν έλευθερία έχει πλέον ανοίξει. Η έπιστροφή στην έλευθερία του Χριστου άρχισε νά γίνεται πραγματικότητα. Τό πρώην θυμα τής πλάτης και τής απάτης έγινε πλέον «**άπελεύθερος Κυρίου**» (Α' Κορ. ζ' 22).

Μέσα στις απάνθρωπες συνθήκες πού ζει τό εγκλωβισμένο θυμα τής αίρεσης, ή κρίσιμη στιγμή τής αφύπνισης, ή απόφαση για διάρρηξη των δεσμών του μέ τήν ομάδα και τόν αρχηγό και ή φυγή προς τήν έλευ-

1. Βλ. Ομάδες άσυμβίβαστες μέ τήν Ορθόδοξη Πίστη, σελ. 90-91.

θερία, είναι συνήθως μιά μακρυνή, δύσκολη και μερικές φορές, δυστυχώς, αδύνατη προοπτική. Όμως, υπάρχει πάντοτε έλπίδα. Η ύπομνη και ή στοργή τής οικογένειάς του, -ή όποία ποτέ δέν πρέπει νά πάψει νά τό αγαπά- ή σωστή συμπεριφορά και οί σωστές κινήσεις του οικογενειακού περιβάλλοντος και όλων όλων προσπαθούν νά βοηθήσουν και νά συμπαρασταθούν στην αντιμετώπιση του προβλήματος, και πάνω από όλα ή επίκληση τής βοήθειας του Κυρίου, είναι τά μοναδικά και ένδεδειγμένα μέσα και οί τρόποι πού θά συμβάλουν καταλυτικά, ώστε μιά καλοπροαίρετη καρδιά ενός θύματος νά αντιληφθεί τήν λαθεμένη και όδυνηρή κατάσταση στην όποία βρίσκεται και νά αναζητήσει τόν δρόμο προς τήν έλευθερία. Κί' έδω δέν πρέπει νά αφήσουμε νά μās εγκαταλείψουν ποτέ ή συνεχής προσπάθεια και κυρίως ή έλπίδα.

Τότε συντελείται τό θαυμαστό γεγονός -τό θαύμα- τής αναγέννησης του πλανημένου ανθρώπου και ή έν Χριστώ απόλυτρωσή του και ή αποκατάστασή του. Τότε «έρχεται εις έαυτόν» και αντιλαμβάνεται τήν εξαπάτηση τήν όποία υπέστη και ατενίζει τό φως του Χριστού, έπιστρέφει στην Έκκλησία και, ουσιαστικά, στή ζωή. Αυτό μās έχει διδάξει ή πολυετής εμπειρία μας, αυτό διακηρύσσει περίτρανα και ή «όμολογία» πού μεταφέρουμε έδω.

Πιθανώς, ό συντάκτης τής «όμολογίας» -ως άπειρος νέος- συνάντησε λάθος πρότυπα ζωής. Ίσως τό οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον του νά μήν τόν «γέμισαν». Η άγνοια και οί μεταφυσικές αναζητήσεις του ασφαλώς έγιναν οί αιτίες φυγής προς «ιδανικότερες» γιά αυτόν καταστάσεις. Αυτά και άλλα ίσως δεδομένα συνετέλεσαν στον αποπροσανατολισμό του και στην τυφλή έμπιστοσύνη πού έδωσε σ' αυτόν πού παρουσιάστηκε μπροστά του ως «φωτισμένος δάσκαλος» και «μεσσίας», υποσχόμενος τήν λύση όλων των προβλημάτων του.

Ο νέος μας συνάντησε πολλές δυσκολίες στις αναζητήσεις του. Προσπάθησε νά αντισταθεί στο άρνητικό κλίμα και στο ύλιστικό ρεύμα τής εποχής του. Βρήκε όμως μπροστά του τήν ειρωνεία από τους «βολεμένους» στο σύστημα και τήν ανεπάρκεια ή τήν άπροθυμία από εκείνους από τους όποιους νόμισε ότι θά του συμπαρασταθούν. Όπως ό ίδιος γράφει, διεπίστωσε ότι «Τό πετυχημένο μοντέλο ανθρώπου φαντάζει νά είναι κάποιος πού έχει πετύχει τήν αναγνώριση από τους ανθρώπους και όχι από τόν Θεό. Όσα περισσότερα έχει κατακτήσει κάποιος σέ αυτόν τόν κόσμο τόσο πιά μέγάλος νιώθει».

Μέσα σ' ένα τέτοιο πρότυπο ζωής, ό σύγχρονος άνθρωπος και κυρίως ό νέος, δέν θέτει τους απαραίτητους και όρθους πνευματικούς προβληματισμούς. «Έχοντας προσκολληθεί άποκλειστικά σέ υλικά αγαθά, ή συζήτηση και μόνο γιά θέματα πού άφορούν γενικά πνευματικούς, ύπαρξιακούς και όντολογικούς προβληματισμούς φαντάζει ξένη, άπόμερη και κάπως άβολη μέσα σέ μιά μοντέρνα παρέα». Γιά αυτό, ό νέος μας, προτού άκόμη πέσει στα χέρια του «δασκάλου», έφθασε στο άπογοητευτικό γιά αυτόν συμπέρασμα, ότι «ή εποχή πού ζούμε δέν προσφέρεται γιά νά καταπιαστεί κάποιος μέ τόν έαυτό του και νά μπορέσει νά όρίσει αυτόν και τό πιστεύω του». Έτσι λοιπόν βρέθηκε και ό ίδιος, όπως και τόσοι άλλοι νέοι μας, σέ κατάσταση «ύψηλου κινδύνου». Τότε ό νέος γίνεται εύάλωτος και πολύ εύκολα μπορεί νά γίνει θύμα του κάθε «έπιτήδιου».

Όταν, γιά κάποιο λόγο, ό σύγχρονος νέος θέσει αυτούς τους σοβαρούς προβληματισμούς και δέν βρεθεί μπροστά του τό κατάλληλο πρόσωπο ή τό κατάλληλο οικογενειακό και κοινωνικό -γιατί όχι, και εκκλησιαστικό- περιβάλλον, μέ τήν σωστή απάντηση, έρχεται νά συμπληρώσει αυτή τήν ανάγκη και αυτό τό κενό ό οίσοδήποτε. Αυτό έπισημαίνει και ό νέος τής «όμολογί-

ας»: «Όταν λοιπόν θελήσει κάποιος νά μάθει ποιός είναι καί πού ἀνήκει, μέ δεδομένα τά προηγούμενα, είναι πολύ εύκολο νά καταλήξει σέ μονοπάτια πού ὀδηγοῦν στό θάνατο τοῦ πνεύματος καί τοῦ σώματός του καί ὄχι στήν αἰώνια ζωή πού ἀπλόχερα μᾶς προσφέρει ὁ Θεός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα».

Ὁ νέος μας θέλησε νά ἀπωθήσει τό ἀρνητικό πρότυπο ζωῆς καί ἀνεζήτησε τήν ἀπάντηση. Μᾶς τό εἶπε ὁ ἴδιος πρῖν: «Ἦθελα νά μέ ὀρίσω ἰδεολογικά ὡς μιά ὄντοτητα, ψάχνοντας γιά ἀπαντήσεις γιά τά πάντα ἀπό παντοῦ». Ἐκεῖ πού προσέτρεξε, ἀνύποπτος καί ἀπληροφόρητος ὅπως ἦταν, νόμισε ὅτι βρῆκε τό σωστό νόημα ζωῆς. Ἔτσι, πίστεψε καλοπροαίρετα ὅτι βρῆκε τήν λύση τῶν προβλημάτων του στόν «δάσκαλο» πού βρέθηκε μπροστά του. Ὅμως, ὅπως ἀποδείχθηκε ἐκ τῶν ὑστέρων καί ὅπως ὁ ἴδιος τό ἐπιβεβαιώνει, ἡ ἐπιλογή του αὐτή δέν ἦταν ἡ σωστή, γι'αὐτό καί τό ἀποτέλεσμα ἦταν γι'αὐτόν καταστροφικό.

Εὐτυχῶς ὅμως, ἦλθε καί γι' αὐτόν ἡ στιγμή τῆς ἀνάληψης καί τῆς ἐπιστροφῆς, πού τόν ὀδήγησε στήν λύτρωση. Καί τότε κατάλαβε ὅτι **«ὁ Θεός εἶναι ἐκεῖνος πού φροντίζει τή ζωή μας ὅταν Τόν ἀφήσουμε νά τήν καθοδηγήσει»**. Αὐτή ἦταν ἡ εὐλογημένη στιγμή τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας του. Καί διακηρύσσει πλέον μέ βεβαιότητα: **«Μιά ζωή χωρίς τόν Ἰησοῦ Χριστό ὀδηγεῖ στό θάνατο ἐνῶ μιά ζωή μέ τό Χριστό ὀδηγεῖ στήν αἰώνια ζωή»**.

Ἀφοῦ ὅμως ὁ ἴδιος βρῆκε τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, τήν ἐλευθερία καί τήν σωτηρία του κοντά στόν Ἰησοῦ Χριστό, ἀπλώνει τήν ἀγάπη του πρὸς τούς πρῶην «ἀδελφούς» του στήν πλάνη. Ἀφοῦ γεύθηκε ὁ ἴδιος τούς γλυκεῖς καρπούς τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας νοιάζεται καί γιά τούς ἄλλους πλανημένους καί αισθάνεται τήν ἀνάγκη νά καλέσει κί'αὐτούς νά τόν ἀκολουθήσουν στόν δρόμο γιά τήν ἐλευθερία: «Ἐνας ἀπό τούς λόγους πού ἔγραψα τά παραπά-

νω εἶναι γιά νά μπορέσετε ὅλοι ἐσεῖς πού ἀνήκετε σέ ὀμάδες καί “παρέες” ξένες Χριστοῦ νά φύγετε ἀπό τό σκοτάδι πού βρίσκεστε καί νά ἔρθετε στό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος σᾶς περιμένει... Ἔχω τήν ἐλπίδα πῶς αὐτά τά γραπτά ἴσως ἔχουν κάποια ἰδιαίτερη ἀξία, ὄντας ἱκανά νά καταγράψουν γεγονότα καί πρακτικές πού χρησιμοποιοῦνται ὄχι σέ μιά ἀλλά σέ χιλιάδες αἰρέσεις, παραθρησκευτικές ὀργανώσεις, σχέτες καί σχετικές ὀμάδες».

Ἡ κατακλείδα τῆς «ὀμολογίας» του εἶναι μιά συγκλονιστική κραυγή ἀγωνίας πρὸς ὅλα τά θύματα τῆς πλάνης, μέσα ἀπό τήν ὁποία ἐκφράζει τήν ἐλπίδα ὅτι τό φῶς τοῦ Χριστοῦ θά καταυγάσει κι ἐκείνων τίς καρδιές: **«Τέλος, ἐλπίζω νά καταλάβετε τή διαφορά ἀνάμεσα σέ ἐκείνους πού ἔρχονται καί σᾶς ἀγκαλιάζουν ἀπό τήν ἀρχή μέ χαμόγελα καί λόγια μεγάλα καί σέ αὐτούς πού νοιάζονται πραγματικά γιά ἐσᾶς καί πού πρόκειται νά σᾶς παιδέψουν, ὅπως ὁ Ἰησοῦς Χριστός»**.

Μεταγράψαμε στό παρόν ἄρθρο μας, ἀπό ἓνα γραπτό κείμενο ἑνός πρῶην θύματος τῆς πλάνης, τήν περιπέτειά του, τόν πόνο του, τήν ὀμολογία του γιά τά αἷτια τῆς παραπλάνησής του, τίς σκληρές συνθήκες μέσα στίς ὁποῖες ἔζησε, τίς γνωστές μεθοδεύσεις τῶν αἰρετικῶν ὀμάδων γιά τήν ἀλίευση ὀπαδῶν καί, τέλος, τήν ἀγωνία του γιά τούς ἄλλους πλανημένους ἀδελφούς του. Τό κείμενο μεταγράφηκε ἀκριβῶς ὅπως μᾶς παραδόθηκε. Ἡ μόνη ἀλλαγή εἶναι ἡ προσαρμογή του στό πολυτονικό σύστημα γιά τίς ἀνάγκες τοῦ περιοδικοῦ μας. Γιά ὅποιον θέλει νά δεῖ τά πράγματα ἀντικειμενικά καί χωρίς πάθος, τό κείμενο αὐτό μιλάει ἀπό μόνο του, μέσα ἀπό τήν πράξη, γιά τούς κινδύνους πού ἀπειλοῦν τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, καί κυρίως τούς νέους, ἀπό τήν δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.

Ὅπως φαίνεται ἀπό τό περιεχόμενο τῆς «ὀμολογίας», αὐτό τό κείμενο ἔχει πολλούς

ΟΙ ΓΚΟΥΡΟΥ, Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ

Συνοπτική παρουσίαση του ομώνυμου βιβλίου του Δ. Φαρασιώτη,
από τον Κων/νο Παπαχριστοδούλου, Πρόεδρο του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

(α' μέρος)

«Η πρωταρχική ερώτηση που από την απάντησή της εξαρτιόνταν όλες οι απαντήσεις στην άλυσίδα των ερωτήσεών μου ήταν: Υπάρχει ή δεν υπάρχει Θεός;»

«Ήμασταν μιά παρέα δευτεροετών, τριτοετών φοιτητών, αγόρια, κορίτσια. Ζούσαμε ανέμελα, μιά και μᾶς ἔτρεφαν οί γονεΐς μας. Όλονών μας τά ενδιαφέροντα ἄρχιζαν ὅπου τελείωνε τό Πανεπιστήμιο. Θυμᾶμαι ἐκείνη τήν ἐποχή διάβαζα πολύ ψυχολογία: Ράϊχ, Φρόμ, Γιούνγκ, Φρόντ και Κοϋπερ.

Διάφορους μυστικιστές, ὅπως, Βιβεκανάντα, Κρισναμούρτι και τίς Σοῦτρες τοῦ Βούδα και τοῦ Πανταζάλι.

Ἦμουν 19 χρονῶν. Δέν εἶχα καμία σχέση μέ τή θρησκεία ἀπό τήν παιδική μου ἡλικία. Αντίθετα ἤμουν μᾶλλον Μαρξιστής».

Κάπως ἔτσι ξεκινάει τό συναρπαστικό ταξίδι τοῦ Διονυσίου Φαρασιώτη. Ἐνός νέου πού εἶναι γεμᾶτος μεταφυσικές ἀναζητήσεις, πού διψάει γιά τήν «ἄλλη» γνώση. Πού δέν συμβιβάζεται μέ τά ἀπλά, τά «καθη-

ἀποδέκτες. Δέν εἶναι μόνον τά θύματα πού πρέπει νά τό λάβουν σοβαρά υπόψη. Ἀφορᾶ σέ ὅλους ἐμᾶς, ὅσοι μέ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο μπορεῖ νά ἔχουμε κάποια σχέση μέ τέτοια προβλήματα. Ἀσφαλῶς εἶναι ζωτικῆς σημασίας πρόβλημα γιά τήν οἰκογένεια και τούς γονεΐς τῶν θυμάτων. Εἶναι σοβαρώτατο ποιμαντικό πρόβλημα γιά τήν Ἐκκλησία και τούς ποιμένες Της. Ἀφορᾶ σέ ὀλόκληρο τό κοινωνικό σύνολο, μέσα στό ὅποιο ἀναπτύσσονται ὅλα αὐτά τά «καρκινώματα» και ἀσφαλῶς ἀφορᾶ τήν Πολιτεία και τά ὄργανά της, πού εἶναι ταγμένα νά προστατεύουν τόν πολίτη και τά φυσικά δικαιωμάτα του και τά ἔννομα ἀγαθά. Δυστυχῶς, δέν μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι στήν Ἑλλάδα ἔχει γίνει ἀντιληπτή αὐτή ἡ εὐθύνη τῆς Πολιτείας στόν τομέα αὐτό, σέ ἀντίθεση μέ ὅ,τι ἰσχύει σέ πολλές ἀπό τίς ἄλλες Χῶρες τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης. Ἡ ὑπεύθυνη και σοβαρή προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας μας και τῶν συνεργατῶν της, γιά τήν ἐνημέρωση τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος και γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος προληπτι-

κά ἢ θεραπευτικά σέ τέτοιες περιπτώσεις, δέν εἶναι ἀρκετή. Εἶναι ἀναγκαῖα και ἡ παρέμβαση τῆς Πολιτείας, ἰδιαίτερα ὅταν πρόκειται γιά περιπτώσεις ἐγκληματικῆς δραστηριότητος τῶν ομάδων αὐτῶν.

Ἐμεῖς ἐθεωρήσαμε ἀναγκαῖο και χρήσιμο νά παραδώσουμε στούς ἀγαπητούς ἀναγνώστες μας αὐτή τήν κατάθεση ψυχῆς ἑνός πρώην θύματος τῆς σύγχρονης πλάνης, ἀφ' ἑνός μὲν, γιάτί ἐπιβεβαιώνει μέσα ἀπό τήν πράξη, τό ἔργο και τούς στόχους τοῦ περιοδικοῦ μας και τήν πολύτιμη προσφορά τῶν ἀσχολουμένων μέ τήν ἀντιμετώπιση αὐτοῦ τοῦ προβλήματος (τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἰρέσεων και τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας και τοῦ Ἀτόμου), και ἀφ' ἑτέρου, γιάτί ἔχομε τήν βεβαιότητα ὅτι θά βοηθήσει πολλούς ὑπευθύνους και μή, ἢ ὅσους ἔχουν τό πρόβλημα, νά συντελέσουν στήν ὀρθή ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς, χωρίς ποτέ νά χάνουν τό θάρρος και τήν ἐλπίδα τους.

μερινά», τὰ «τετριμμένα». Αὐτή ἡ δίψα γιὰ ἀναζήτηση ὑπάρχει λίγο ὡς πολύ σέ κάθε ἄνθρωπο. Ἀνάλογα μέ τήν ψυχοσύνθεσή του καί τό περιβάλλον μέσα στό ὁποῖο μεγαλώνει καί δρᾷ ὁ καθένας ἀπό μᾶς, ἐκδηλώνει τίς μεταφυσικές του ἀγωνίες μέ πολλούς καί διαφόρους τρόπους. Ἡ «περιπέτεια τοῦ Δ. Φαρασιώτη, ὅπως ξετυλίγεται μέσα στό βιβλίο του, θυμίζει τό ταξίδι τοῦ Ὀδυσσεά πρὸς τήν «Ἰθάκη». Πρόκειται γιὰ μιά πορεία πού τελικό προορισμό της, ἔχει τήν ὀλοκλήρωση τοῦ ἀνθρώπου, τήν εὕρεση τοῦ νοήματος ζωῆς, τόν «φωτισμό» τοῦ νοῦ, ἢ τόν «σκοτισμό» του; Θά φανεῖ στήν πορεία...

Τό ταξίδι τῆς ζωῆς, γιὰ κάθε ἄνθρωπο, εἶναι σίγουρα δύσκολο, κουραστικό, πολλές φορές ὀδυνηρό ἀκόμη καί καταστροφικό. Χρειάζεται ὑπόβαθρο, σταθερή πορεία καί προοπτικές. Εὐγενεῖς στόχους καί ὑψηλά ἰδανικά. Οἱ κίνδυνοι εἶναι πολλοί. Ὅπως θά καταδείξουμε ὁ ἥρωάς μας, ὡς ἄλλος Ὀδυσσεάς, ταξίδεψε πολύ μεγάλο δρόμο. Πέρασε ἀπό πολλές συμπληγάδες καί κινδύνεψε νά χάσει, ὄχι μόνο τή ζωή του, ἀλλά καί τήν ψυχή του.

Τό βιβλίο, ὅπως λέει καί ὁ συγγραφέας του, εἶναι «αὐτοβιογραφικό». Τά γεγονότα πού περιγράφονται συνέβησαν σέ διάστημα, 10 περίπου ἐτῶν. Ἡ δομή καί ἡ πλοκή τοῦ βιβλίου εἶναι πυκνή ἀλλά ἐξόχως συναρπαστική. Ἐξελίσσεται σέ ἐπεισόδια, σάν νά πρόκειται γιὰ κινηματογραφική ταινία. Οἱ περιγραφές εἶναι πολύ γλαφυρές καί λεπτομερεῖς. Δέν ἀφήνουν τόν ἀναγνώστη νά κουραστεῖ. Ἀπό τήν ἀρχή τοῦ βιβλίου μέχρι καί τό τέλος, εἶναι συνεχῆς καί διάχυτη ἡ ἀγωνία τοῦ συγγραφέα γιὰ τήν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας. Πρόκειται γιὰ τήν πλήρη, ὀλοκληρωμένη καί ἀπόλυτη ὑπαρξιακή ἀλήθεια. Τόν τελικό προορισμό τοῦ ἀνθρώπου. Μέσα στό βιβλίο ὁ συγγραφέας προσπαθεῖ νά δώσει ἀπαντήσεις στά ἐρωτήματα πού τόν ταλανίζουν. Ποιός εἶμαι; Ἀπό ποῦ ἔρχομαι; Ποιός εἶναι ὁ προορισμός μου;

Περιγράφει μέ πολύ ρεαλισμό, περιστατικά καί περιπέτειες, ἀπό τὰ σπουδαστικά του χρόνια ὅπου ἐμπλέκεται μέ ὑπνωτιστές, μέντιουμ, μασόνους, πνευματιστές καί ἀποκρυφιστικές ὁμάδες, κάθε εἶδους. Ἐπίσης περιγράφει τίς ἐπαφές καί τίς ἐμπειρίες του μέ τόν γέροντα Παῖσιο. Τούς διαλόγους καί τίς συμβουλές του. Τά ταξίδια του στίς Ἰνδίες καί τίς ἐμπειρίες μέ «σατανικούς» Γκουρού καί ἀμφίβολουσ «ἀγίους» τῆς ἰνδουιστικῆς κοσμοθεωρίας. Τίς ἀλλεπάλληλες, σωτήριες παρεμβάσεις τοῦ π. Παΐσιου καί τέλος τήν ἀποτίναξη τῆς πλάνης καί τήν κάθαρση μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Πολύ σημαντική θεωροῦμε ὅτι εἶναι καί ἡ κριτική θεώρηση τοῦ ἰνδουιστικοῦ καί βουδιστικοῦ κοσμοειδώλου. Ὁ Φαρασιώτης ἀποκαθλώνει τό πάνθεον τοῦ Ἰνδουισμού καί ἐρμηνεύει τίς πρακτικές τῆς Γιόγκα, μέ ἕναν πρωτότυπο καί καταλυτικό, γιὰ τόν ἀναγνώστη, τρόπο.

1° Μέρος. «Τό σπρώξιμο στό κακό»

Ἡ ἱστορία μας ξεκινάει πολύ νωρίς, ὅταν ὁ συγγραφέας εἶναι ἀκόμη πολύ μικρός, 12-13 ἐτῶν. Πρόκειται γιὰ ἕνα κλειστό παιδί, χωρίς πολλούς φίλους. Ζεῖ μέσα στίς ἔντονες ἀμφισβητήσεις καί τούς προβληματισμούς τῆς ἐφηβείας. Ἐχει πολύ μεγάλη ἀγάπη ὅμως γιὰ τό διάβασμα. Κυριολεκτικά ξετινάζει τή βιβλιοθήκη τοῦ σπιτιοῦ του. Ἐνα ὅμως ἀπό τὰ βιβλία πού διάβασε, ἔμελλε νά ἐπηρεάσει τή ζωή του, γιὰ τὰ ἐπόμενα 10 χρόνια. Πρόκειται γιὰ τό βιβλίο, «Τί πιστεύω» τοῦ Λόρδου Μπέτσαντ Ράσελ, ἰδρυτῆ τῆς Διεθνούς Ἀμνηστίας. Γράφει σχετικά ὁ Φαρασιώτης: «Ὁ Ράσελ δήλωνε ἄθεος. Τό βιβλίο του ὅμως δέν μπορούσε νά μέ πείσει ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός, ἀλλά οὔτε μπόρεσα νά ἀπαντήσω μέ βεβαιότητα, ὅτι...ὑπάρχει Θεός! Τό ζήτημα ἔμεινε ἀναπάντητο καί μετέωρο. Μπόρεσε ὅμως νά μέ κάνει νά ἀπορρίψω τή Χριστιανική θρησκεία καί τίς ἐπιταγές της. Ἀπό τότε δέν ἀσχολήθηκα ξανά μαζί της».

Μέ αυτές τις προδιαγραφές ξεκινάει τό ταξίδι του νέου στη ζωή. Χωρίς Χριστό, αλλά μέ έντονότατη διάθεση για αναζήτηση. Ο ίδιος όμολογεί: «Έψαχνα μέ πάθος τήν ανάπαυση πού ψάχνει ή αλήθεια».

Έτσι, κατά τά φοιτητικά του χρόνια, 19 ἐτῶν πιά, μπαίνει πλέον σέ «βαθιά νερά». Ασχολείται μέ τόν αποκρουφισμό, τόν ύπνωτισμό καί τόν πνευματισμό. Πολύ χαρακτηριστικές καί συνάμα σοκαριστικές, είναι οί εμπειρίες πού περιγράφει μέ ἕναν σκοτεινό ύπνωτιστή: «Ο Άρης ἦταν λαϊκῆς καταγωγῆς καί δέν εἶχε πάει Πανεπιστήμιο. Τόν ἐνδιέφεραν τά πνευματιστικά φαινόμενα. Άρχισε νά μᾶς λέει γιά τόν κόσμο τῶν πνευμάτων, ὅτι εἶναι πολύ ὁμορφα ἐκεῖ, ὅτι αἰσθάνεται κανεῖς γαλήνιος καί ξεκούραστος, ὅτι ἀποκτᾷ περίεργες δυνάμεις..... Μᾶς ἔκανε διάφορα test γιά νά δεῖ τήν ἐπιδεκτικότητά μας καί ἂν ἔχουμε προσόντα γιά μέντιουμ». Ο νέος μας δέχεται μετά ἀπό τήν διδασκαλία, νά τόν ύπνωτίσει. Λέει χαρακτηριστικά: «Όντως ύπνωτίστηκα. Καί ἄρχισα νά νιώθω ἔντονα μιά παρουσία. Μέ ξύπνησε. Όμως τήν παρουσία αὐτοῦ τοῦ προσώπου τήν ἐνιωθα διάφορες στιγμές μέσα στό δωμάτιο».

Μπορεῖ σίγουρα ὁ καθένας νά φανταστεῖ τί εἶδους παρουσία ἦταν αὐτή πού ἔφερνε βόλτες μέσα στό δωμάτιο. Σημαντικές ὅμως εἶναι καί οί παρενέργειες αὐτῆς τῆς εμπειρίας: «Μετά ὅμως ἀπό τόν ύπνωτισμό ἄρχισα νά νιώθω διάφορα περίεργα συναισθήματα. Άκουγα κρότους, θορύβους καί ἡ τρίχα μου γινόταν κάγκελο ἀπό τήν αἴσθηση μιᾶς ξένης παρουσίας». Εἶναι γεγονός ὅτι αὐτές οί, ὅπωςδήποτε, δαιμονικές εμπειρίες συνεχίστηκαν ἀκόμα πιό ἔντονες ἀλλά τίποτα δέν πτοοῦσε τό νέο μας. Ἡ αναζήτηση συνεχίστηκε σέ ἄλλες ἀτραπούς.

2° Μέρος. Ἡ θεία βοήθεια.

Ὁ γέροντας Παῖσιος μπαίνει στη ζωή μου

«Εἶχε τελειώσει τό Καλοκαίρι καί μαζί του τά χρήματά μας. Όμως θέλαμε νά συνεχίσουμε τίς διακοπές μας, τά μπάνια μας

καί τά ταξίδια μας. Τότε κάποιος φίλος πρότεινε νά πάμε στό Ἅγιο Όρος. Δέν εἶχα ἰδέα.

-Τί θά κάνουμε ἐκεῖ; Ρώτησα.

-Θά γυρνᾶμε ἀπό μοναστήρι σέ μοναστήρι, τζάμπα φαγητό καί ὕπνο, καί ἐνδιάμεσα καμιά βουτιά, ἀπάντησε ὁ φίλος μου.

-Ἐντάξει πάμε».

Ἡ εμπειρία στό Ἅγιο Όρος ἦταν καταλυτική. Κράτησε μόνο 4 μέρες. Ο νέος μας πέρασε ἀπό 3 μοναστήρια. Οἱ ἐπαφές του μέ χαρισματικούς γέροντες γαλήνεψαν τήν ψυχή του καί τόν προβληματίσαν ἔντονα. Γιά πρώτη φορά ἔβλεπε νά ἐφαρμόζεται στήν πράξη τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Κοινοκτημοσύνη, ζεστή φιλοξενία, ἀνυπόκριτη ἀγάπη, κατανόηση, πνεῦμα φιλαδελφείας καί αὐτοθυσίας. Γρήγορα ἀκολούθησε κι ἄλλο ταξίδι. Τό δεύτερο ἔμελλε νά σημαδέψει τήν ὕπαρξή του. Τότε ἔγινε ἡ πρώτη συνάντηση μέ τόν γέροντα Παῖσιο. Ἡ σκηνή περιγράφεται στό βιβλίο τόσο γλαφυρά πού νομίζει ὁ ἀναγνώστης ὅτι βλέπει μπροστά του, τούς δύο πρωταγωνιστές.

«Όταν ἔφτασα κοντά στό σπίτι, ἀπό τήν μπροστινή μεριά, κάτω ἀπό τό μπαλκόνι, ὁ γέροντας μου ζήτησε νά τοῦ δώσω μιά ζακέτα πού εἶχε πέσει κάτω.

Ἐπιασα τή ζακέτα καί σήκωσα τό κεφάλι μου ἀπλώνοντας ψηλά τό χέρι νά τοῦ τή δώσω. Ο γέροντας ἔσκυβε ἀπό τό μπαλκόνι νά τήν πιάσει. Τά μάτια μας συναντήθηκαν γιά πρώτη φορά. Τί βλέμμα ἦταν ἐκεῖνο! Τά μάτια τοῦ μεγάλα... γλυκά... ἔντονα... διεισδυτικά... Πετοῦσαν σπίθες. Τί δύναμη ἦταν ἐκείνη! Ὑπῆρχε κάτι τό ἱερό σ' ἐκεῖνο τό βλέμμα. Κάτι πού ξεπερνοῦσε τήν ἀνθρώπινη φύση, ὅπως τή γνώριζα μέχρι τότε!

Ἀστραπιαία κατέβασα τό κεφάλι μου. Δέν ἄντεχα τήν πνευματική δόξα πού συνάντησα μπροστά μου. Ἦμουν πολύ μικρός. Εἶχα γεμίσει δέος».

Καί συνεχίζει τή διήγησή του μεταφέροντας σέ μᾶς λίγη ἀπό τήν ἀγιότητα πού κουβαλοῦσε ὁ γέροντας. Ἀργότερα, ὅπως

θά δοῦμε παρακάτω, ὁ π. Παῖσιος ἔπαιξε τόσο σημαντικό ρόλο στή ζωή του, πού τόν μεταμόρφωσε κυριολεκτικά. Ἀλλά ὁ δρόμος μέχρι τό τέλος θά ἦταν πολύ μακρὺς καί δύσκολος.

Τώρα πλέον, ὅπως ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος, μετὰ τίς ἐπισκέψεις στό Ἅγιο Ὅρος, ἔνωθε κάποια ἀόρατη, ἀνεξιχνίαστη δύναμη νά ἐπιδρᾷ στά γεγονότα τῆς ζωῆς του. Διάφορα θαυμαστά γεγονότα, ἄρχισαν νά συμβαίνουν ἐπίσης:

«Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε καμιὰ εἰκόνα στό σπίτι μου, ἔβγαλα ἀπὸ τὸ στῆθος μου ἓνα ξύλινο σταυρό. Τὸν εἶχε φτιάξει μὲ τὰ χέρια του καί τὸν εἶχε δωρίσει ὁ π. Παῖσιος. Τὸν κρέμασα κάπου στὸν τοῖχο καί ἀρχίσαμε νά διαβάζουμε κουτσά στραβά τὴν προσευχή... Μιὰ εὐωδία χτύπησε τὴ μύτη μου. Ἕνα ἄρωμα πολὺ ὁμορφο, δυνατὸ καί λεπτὸ ἔβγαине ἀπὸ τὸ σταυρό. Ὁ φίλος μου σκύβει νά προσκυνήσει. Γυρνᾷ μὲ ἔκπληξη. «Ρέ σύ... μυρίζεις! Μοῦ λέει. Ἐ! ἀπὸ κεῖ καί πέρα πέσαμε πάνω στό σταυρό. Τὸν φιλούσαμε, τὸν μυρίζαμε μιὰ ὁ ἓνας καί μιὰ ὁ ἄλλος. Ἡ εὐωδία πιά εἶχε γεμίσει τὸ δωμάτιο».

Οἱ ἐπισκέψεις στό Ἅγιο Ὅρος γίνονται πολὺ τακτικές. Μερικὲς κρατοῦν 2-3 μῆνες. Περιγράφονται στή συνέχεια πλῆθος ἀπὸ θαυμαστά γεγονότα πού συμβαίνουν καί προκαλοῦν τὴν πίστη καί τὸ μυαλό του. Ἡ συμβουλή ὁμως τοῦ γέροντα ἦταν: «Δὲν πρέπει νά δίνεις σημασία σ' αὐτὰ τὰ γεγονότα, οὔτε νά πολυασχολεῖσαι μαζί τους, γιατί ὑπάρχει κίνδυνος νά σέ πλανέψει ὁ διάβολος. Ἄν ἓνα γεγονός εἶναι ἐκ Θεοῦ καί σύ τό παραθεωρήσεις ἀπὸ πνευματικὴ προσοχή, τότε ὁ καλὸς Θεός, θά βρεῖ ἄλλο τρόπο, πιὸ φανερό, γιὰ νά σοῦ μιλήσει». Γέμιζαν ἔτσι οἱ πνευματικὲς «μπαταρίες» τοῦ νέου μας. Παρὰ ὁμως τίς τρομακτικὲς πνευματικὲς ἐμπειρίες πού ζεῖ κατὰ τίς ἐπισκέψεις στό Ἅγιο Ὅρος ἀλλά καί τὴν καταλυτικὴ παρουσία τοῦ π. Παῖσιου στή ζωή του, ὁ νέος τῆς ἱστορίας μας, συνέχιζε τὴν ἀμφισβήτηση καί τὴν ἀναζήτηση.

3^ο Μέρος. Μεταξὺ δύο πνευματικῶν παραδόσεων

«Ἐκτός ἀπὸ τὸ Γέροντα δεχόμεν ἐπιδράσεις καί ἀπὸ ἄλλοῦ. Ἡ ἄσωτη ζωὴ μου μὲ ἐξέθετε σ' αὐτὲς τίς ἐπιδράσεις. Τὸ ἐνδιαφέρον μου γιὰ τὸν ἀποκρυφισμό, τὸν ἐσωτερισμό, τὴ «λευκὴ μαγεία», τὴ γιόγκα, τὸ Ζέν, τὸ Βούδα, ὅλα τέλος πάντων τα συναφή, δὲν εἶχε ματαιωθεῖ. Βέβαια ὁ Γέροντας μὲ εἶχε προειδοποιήσει, –κοίταξε παιδί μου, ὑπάρχουν δύο δυνάμεις σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. Ὁ Θεὸς καί ὁ διάβολος. Ἐξαρτᾶται μὲ ποιὸν συγγενεὺν κανεῖς».

Παρὰ τίς νουθεσίες τοῦ γέροντα, ὁ νέος μας, πέφτει πάλι στήν ἀναζήτηση. Συναντᾶται μὲ μιὰ ἰνδὴ γιόγκι ἀπὸ τὸ ἄσραμ (κοινόβιο) τοῦ γνωστοῦ γκουρού Σατυανάνα. Τὴ θεωρεῖ σπουδαῖο πρόσωπο. Ἐκπροσωπεῖ γι' αὐτόν, τὴν ἰνδουιστικὴ πνευματικότητα. Κάνει μαζί τῆς συζήτηση καί τῆς θέτει ζητήματα περὶ Θεοῦ καί διαβόλου. Τελικὰ φεύγει ἀπ' αὐτὴν μὲ περισσότερα ἐρωτήματα ἀπὸ πρὶν.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐμπειρία μὲ τὸ Silva Mind Control. Μιὰ μέθοδος πού ἰσχυρίζεται ὅτι ἀποκαλύπτει τίς κρυμμένες δυνάμεις τοῦ ἐγκεφάλου. Ὁ φίλος μας παρακολουθεῖ τὰ σεμινάρια αὐτῆς τῆς μεθόδου.

«Υποτίθεται ὅτι μετὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ σεμινάρια εἶχαμε ἀποκτήσει κάποιες δυνάμεις. Γιὰ παράδειγμα, μπορούσαμε ἀπὸ μακριὰ νά διαγνώσουμε τίς ἀρρώστιες ἀπὸ τίς ὁποῖες πάσχει κάποιος ἄνθρωπος. Υποτίθεται ὅτι εἶχαμε τὴ δυνατότητα νά προγραμματίζουμε τὸ μέλλον μας κ.ο.κ.»

Οἱ ἐμπειρίες ὅπως μπορεῖ νά ἀντιληφθεῖ κανεῖς, εἶναι καταλυτικὲς. Αὐτὸ ὁμως πού κάνει τὴ διαφορὰ εἶναι ὅτι τώρα ὑπάρχει πλέον, μέτρο σύγκρισης. Καί αὐτὸ εἶναι οἱ πνευματικὲς ἐμπειρίες πού εἶχε ζήσει στό Ἅγιο Ὅρος. Ἔτσι, ἔντονος προβληματισμὸς ἄρχισε νά διακατέχει τὸ νέο μας:

«Γέμισα ἔκπληξη! Τί εἶναι αὐτὰ τὰ πράγματα; ...Εἶναι μαγεῖες; ...Ποιὸς προετοιμάζει τὰ γεγονότα γιὰ χάρη μου;... Μήπως οἱ δαίμονες; ...Μήπως ἔχουν δίκιο οἱ καλόγεροι;».

«ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ» – Μία νέα αίρεση στην Ελλάδα

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου,
Λέκτορα Θεολογικής Σχολής Α. Π. Θ.

Στίς Αφρικανικές Νεοπεντηκοστιανικές - Χαρισματικές κινήσεις, πού δημιουργήθηκαν σέ αφρικανικές χώρες, πού αναπτύχθηκαν ραγδαία καί επεκτείνουν τίς «ιεραποστολικές» τους δραστηριότητες στήν

Ευρώπη καί τίς Η.Π.Α. ανήκει καί ή κίνηση «Πρεσβεία Χριστού» (*Christ Embassy*).

Πρόκειται γιά μία κίνηση πού ιδρύθηκε στήν Νιγηρία καί πού άρχισε νά δραστηριοποιείται, εκτός από τή Νιγηρία, στή Νότια

Έτσι, πολύ γρήγορα καί μέσα σέ έντονο προβληματισμό, σπεύδει νά επισκεφτεῖ τό Άγιο Όρος καί τόν γέροντα. Δοκιμάζει όμως άλλες δοκιμασίες καί διαφορετικές πλέον εμπειρίες. Άγιασμένες μέ τή χάρη του Θεού. Καί ό πονηρός πάντα νά προσπαθεῖ νά τόν δοκιμάσει, νά τόν πλανήσει. Αὐτός όμως νά βρίσκει καταφυγή καί δύναμη στό γέροντα Παῖσιο:

«Γέροντα τί μου συνέβαινε πρίν;

-Ε! Σέ πείραζε τό ταγγαλάκι (Έτσι ονόμαζε ό γέροντας τούς δαίμονες). Μή φοβᾶσαι! Μάχη εἶναι! Όταν δυσκολεύεσαι, νά ἔρχεσαι νά ρίχνω κι ἐγώ μιά σφαῖρα νά σέ βοηθάω. Νά λές τήν εὐχή. Κάτσε νά σοῦ φέρω κι ἕνα... Πνευματικό κράνος, εἶπε γελώντας. Σηκώθηκε, πήγε μέσα στό σπίτι καί μου φόρεσε ἕνα καφέ σκουφο... Τόν πήρε, τόν εὐλόγησε τρεῖς φορές καί μου τόν φόρεσε στό κεφάλι γελώντας. Τώρα δέν θά σέ πλησιάζουν οἱ λογισμοί...».

4° Μέρος. Ἡ ζωή μου στήν Ἰνδία

Πρίν τό μεγάλο ταξίδι στήν Ἰνδία, μᾶς δίνει ό ἴδιος τήν ἐξήγηση γιά τήν απόπειρα, νά ζήσει κάτι διαφορετικό, από τή γαλήνη καί τήν πνευματικότητα του Αγίου Όρους:

«Δέν ἤθελα νά ἐξαπατηθῶ γιά ἄλλη μιά φορά στή ζωή μου. Παρ' όλα τα θαυμαστά γεγονότα πού εἶχα δεῖ από τόν π. Παῖσιο... τόν ἀμφισβητοῦσα. Δέν πίστευα στίς ἐξηγήσεις πού ἔδινε. Μπορεῖ αὐτός νά τό βλέπει

ἔτσι, ή πραγματικότητα όμως τόν ξεπερνᾶ. Μπορεῖ νά κατέχει ἕνα τμήμα τῆς ἀλήθειας, μπορεῖ κάποια ἄλλα τμήματα τῆς ἀλήθειας νά υπάρχουν καί σέ ἄλλα συστήματα σκέψης καί σ' ἄλλες ἀλήθειες».

Έτσι, μπαίνει μέσα του ή ἰδέα νά ταξιδέψει στήν Ἰνδία. Νά ζήσει σέ ἄσραμ, νά μιλήσει μέ «φωτισμένους» Γκουρού καί νά βιώσει τήν «ἀνατολική» -ινδουιστική πνευματικότητα.

Ἡ πέννα του συγγραφέα, μέ πολύ γλαφυρό τρόπο, μέ έντονες περιγραφές καί ζωντανές εἰκόνες, δίνει στόν ἀναγνώστη, τήν πραγματική εἰκόνα τῆς Ἰνδίας. Μιάς πολυπληθοῦς χώρας, πού ζεῖ μέσα σέ έντονες ἀντιθέσεις. Πρῶτος σταθμός, τό Βαρανάσι. Ὁ πλέον ἱερός τόπος τῶν Ἰνδουιστῶν, δίπλα στό Γάγγη ποταμό. Μία συνάντηση μέ ἕνα νεαρό γιόγκι του ἄνοιξε τό δρόμο γιά τό «μεγάλο» Γκουρού Babaji· τό «σαρκωμένο Θεό»· αὐτόν πού ζοῦσε στά Ἰμαλάια. Γιά κάποιον δυτικό πού εἶχε διαβάσει σχετικά καί εἶχε μνηθεῖ στόν Ἰνδουισμό, ή συνάντηση μέ αὐτό τό πρόσωπο, ἀποτελοῦσε τό τέλος ἑνός δρόμου στήν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας. Ὁ νέος μας, μένει ἐκπληκτος όταν ἀκουσε ότι μπορεῖ νά τόν συναντήσει. Έτσι, ξεκινάει τό μεγάλο ταξίδι. Μεγάλη περιπέτεια, πολλά τα ἐμπόδια ἀλλά καί τεράστια ή ἀγωνία γιά συνάντηση μέ τόν «δάσκαλο τῶν δασκάλων».

(Τό τέλος στό ἐπόμενο).

Αφρική, στις Η.Π.Α, στην Αγγλία και φυσικά στην Ελλάδα, από τα τέλη του 2010. Ίδρυτής της κίνησης είναι ο αφρικανός πεντηκοστιανός πάστορας Κρίς Όγιακιλόμε, ο οποίος μαζί με την γυναίκα του Ανίτα παρουσιάζονται στα έντυπα της κίνησης ως οι υπεύθυνοι καθοδηγητές της. Ο εν λόγω πάστορας είναι ταυτοχρόνως πρόεδρος του Believers LoveWorld Incorporated, πού αποτελεί τον ιεραποστολικό βραχίονα της αίρεσης.

Η κίνηση από το 2000 εκδίδει σε πολλές γλώσσες, τελευταία και στα ελληνικά, το έντυπο «Ραψωδία της Αλήθειας». Αποτελεί ένα έντυπο πνευματικής καθοδήγησης των μελών της κίνησης τό οποίο περιέχει θέσεις του ιδρυτή της αίρεσης και της συζύγου του. Ταυτοχρόνως αποτελεί ένα καθημερινό βοήθημα μελέτης της Αγίας Γραφής. Από την ελληνική έκδοση (2011) του εν λόγω έντυπου και τις θέσεις πού σ' αυτό καταγράφονται, θά δώσουμε ορισμένα βασικά στοιχεία πού σχετίζονται με τό χαρακτήρα και τις διδασκαλίες της εν λόγω κίνησης.

Στό εν λόγω έντυπο, υπάρχει μία διαρκής υπόμνηση και προτροπή προς τά μέλη της κίνησης για την υποχρέωση πού έχουν για τή διάδοση των θέσεών της, για μία όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη δραστηριοποίησή τους στα διάφορα προγράμματά της, ως μορφή έκφρασης της αφοσίωσης των μελών της στό Χριστό. Παρατηρούμε, δηλαδή, ένα «ιεραποστολικό» ακτιβισμό, ο οποίος είναι σύνηθες φαινόμενο στις Πεντηκοστιανικές κινήσεις και φυσικά όχι μόνο, σ' αυτές.

Δέν απουσιάζει ή γλωσσολαλιά και μάλιστα ως προϋπόθεση για νά πάρει κάποιος μέρος στην άρπαγή της Έκκλησίας. Η άρπαγή, μάλιστα, στό έντυπο της κίνησης παρουσιάζεται με μία άμεσότητα, ως μία πραγματικότητα πού βρίσκεται επί θύραις. Αναφέρει ή κίνηση χαρακτηριστικά: «Πρέπει νά καταλάβεις ότι είμαστε αυτοί πού βρίσκονται στόν τελευταίο γύρο της

σκυταλοδρομίας. Είμαστε ή γενιά πού θά δει τήν άρπαγή της Έκκλησίας».

Η κίνηση υπόσχεται, επίσης, θεραπείες ασθενειών, θαύματα κατά τρόπο άμεσο και έξ αποστάσεως μέσω της πίστης και της αφοσίωσης σ' αυτήν. Είναι πολύ χαρακτηριστικός ο σχετικός ισχυρισμός τους: «Σήμερα μεταδίδουμε κάποιες από τις τεράστιες συναθροίσεις μας ζωντανά μέσω δορυφόρου και ίντερνετ και είναι θαυμάσιο νά βλέπουμε με ποιόν τρόπο σε μία και μόνο συναθροίση, άνθρωποι από διάφορα μέρη του κόσμου λαμβάνουν θαύματα ταυτόχρονα. Αυτά είναι τά σημερινά θαύματα».

Φυσικά από τή διδασκαλία της κίνησης δέν απουσιάζει μία ακόμη βασική παράμετρος των Πεντηκοστιανών πού είναι οι προφητείες. Σύμφωνα με τούς ισχυρισμούς τους: «Η Αγ. Γραφή μās λέει νά μήν περιφρονούμε τις προφητείες (Α' Θεσ. 5, 20) επειδή είναι τά εργαλεία και τά όπλα πού χρειαζόμαστε για νά πολεμήσουμε και νά νικήσουμε στόν άγώνα της πίστης».

Ένα ακόμα βασικό στοιχείο, τό οποίο πρέπει νά υπογραμμίσουμε σχετικά με την εν λόγω αίρετική κίνηση, είναι και ή μετ' έμφάσεως τονισμός της υποχρέωσης των όπαδών της νά δίνουν τά δέκατα των μηνιαίων ή έτησίων εισοδημάτων τους στην κίνηση, ως μορφή προσφορās στό Θεό. Αναφέρεται με σαφήνεια: «Τά δέκατά σου για παράδειγμα ανήκουν στό Θεό και αναμένει από σενα νά τά δίνεις σ' Αυτόν σε κάθε περίπτωση». Έδώ πρέπει νά επισημάνουμε, ότι ή παρουσία και ή αποδοχή της πρακτικής των δεκάτων, καθώς δέν είναι κοινή πρακτική όλων των Πεντηκοστιανικών – Χρισματικών κοινοτήτων, αποτελεί ένα μόνιμο σημείο εντάσεως μεταξύ τους, με μερικές έξ' αυτών νά φτάνουν νά κατηγορούν όσες κινήσεις τά αποδέχονται, ότι υίοθετούν ιουδαϊκά νομικά έθιμα.

Έξ όσων αναφέραμε, πιστεύουμε, ότι δέν υπάρχει καμμία άμφιβολία για την προέλευση και τον χαρακτήρα της εν λόγω κίνησης.

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους τοῦ Π.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ «Σκοπιά» τῆς 1-8-2011 στή σελ. 27, μέ τίτλο: **Κατοικεῖο Θεός σε συγκεκριμένο τόπο;** γράφει:

Διάφορες θρησκείες λένε ὅτι ὁ Θεός εἶναι πανταχοῦ παρών -όρος που υποδηλώνει ὅτι κατοικεῖ ταυτόχρονα παντοῦ. Ἡ νέα Καθολική Εγκυκλοπαίδεια αναφέρεται στο Θεό ὡς αὐτόν «ο οποίος εἶναι κυριολεκτικά παρών σε ὅλους τους τόπους και τα πράγματα που υπάρχουν».

Παρόμοια το βιβλίο Δογματική τῆς Ορθοδόξου Ανατολικῆς Εκκλησίας λέει ὅτι «ὁ Θεός βρίσκεται σε κάθε σημεῖο του σύμπαντος εξολοκλήρου και ταυτόχρονα στο κάθε τι». «Τι διδάσκει ἡ Α. Γ. Εἶναι ὁ Θεός πανταχοῦ παρών...»; Στην πραγματικότητα ἡ Γραφή λέει ὅτι ὁ Θεός ἔχει ἕνα **τόπο κατοίκησης**¹ -στους ουρανοῦς- (1 Βασιλέων Β': 43). Ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστός δίδαξε τους μαθητές του πῶς να προσεύχονται, τους εἶπε να απευθύνουν τις προσευχές τους «στον Πατέρα που εἶναι στους ουρανοῦς» (Ματθαῖος 6: 9). Αὐτά τα εδάφια δείχνουν ξεκάθαρα ὅτι ὁ Ἰεχωβά Θεός δεν κατοικεῖ παντοῦ, ἀλλά μόνο στον ουρανό. Φυσικά οἱ «ουρανοί» σε αυτές τις περικοπές δεν αναφέρονται στην ατμόσφαιρα που περιβάλλει τῆ γῆ οὔτε στο αχανές ἐξω διάστημα. Οἱ υλικοί ουρανοί δεν μπορούν να χωρέσουν τον Δημιουργό του σύμπαντος. Ἡ Γραφή μας λέει «ὅτι ὁ Θεός εἶναι Πνεῦμα» (Ἰωάννης 4: 24). Διαμένει στους πνευματικούς ουρανοῦς **μία επικράτεια** ξεχωριστή ἀπό το σύμπαν (Α' Κορινθίους 15: 44)».

Ὁ Θεός τῆς ἐταιρίας κάνει ἀλλαγές στόν τόπο τῆς κατοικίας Του. Ὅπως γράφει στά διάφορα κείμενά τῆς:

1. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

1928, «ΚΑΤΑΛΛΑΓΗ», σελ. 14: Ἐκ τῶν ἀστέρων τοῦ συμπλέγματος ἐκείνου (Πλειάδων) εἶναι ἡ κατοικία τοῦ ΙΕΧΩΒΑ.

1973-85, «Χιλιετής βασιλεία», σελ. 14: «Ὁ Ὑψιστος θεός εἶχε πάντοτε ἕνα τόπο κατοικίας στόν οὐρανό. Δέν εἶναι ἕνα πνεῦμα πού διαποτίζει τά πάντα, τό ὁποῖον εἶναι πανταχοῦ παρών καί βρίσκεται παντοῦ ταυτόχρονα. Ἐπειδή εἶναι ἕνα νοῆμον Πρόσωπον ἔχει τό μέρος ὅπου διαμένει καί ὅπου μπορεῖ νά τόν πλησιάσει κανεῖς».

1982, «Μπορεῖτε νά ζεῖτε γιά πάντα...», σελ. 36: Ἐνῶ οἱ περισσότεροι λένε, ὅτι πιστεύουν στόν Θεό, πολλοί δέν τόν θεωροῦν σάν πραγματικό πρόσωπο· εἶναι; Ὅπως καταλαβαίνουμε ἐκεῖ πού ὑπάρχει νοημοσύνη ὑπάρχει διάνοια ὑπάρχει ἐγκέφαλος **σ' ἕνα σῶμα συγκεκριμένου σχήματος** γιά ὅλη τῆ δημιουργία, ἀνήκει στήν μεγάλη προσωπικότητα τόν Παντοδύναμο Θεό. Ἄν καί δέν ἔχει ὑλικό σῶμα, ἔχει πνευματικό. Ἐνα πνευματικό πρόσωπο ἔχει σῶμα. **Ναί, γιατί ἡ Βίβλος λέει: Εἶναι σῶμα ζωϊκόν καί εἶναι σῶμα πνευματικό** (Α' Κορ. ΙΕ' 44, Ἰωάν. Δ' 24).

Ἐπειδή ὁ Θεός εἶναι ἕνα πρόσωπο μέ πνευματικό σῶμα κάπου πρέπει νά μένει. Ἡ βίβλος μᾶς λέει ὅτι οἱ οὐρανοί εἶναι **ὁ τόπος** τῆς κατοικίσεως τοῦ Θεοῦ (Α' Βασιλέων Η' 33).

2011, «Σκοπιά», 1-8-2011, σελ. 27 (ὅπως διαβάσαμε προηγουμένως): Ἡ Αγία Γραφή μας λέει ὅτι «ὁ Θεός εἶναι Πνεῦμα» (Ἰωάν. 4:24). Διαμένει στους πνευματικούς ουρανοῦς, **μία επικράτεια** ξεχωριστή ἀπό το υλικό σύμπαν. (1 Κορ. ΙΕ': 44). Τι θα λεχθεῖ ὁμως γιά Γραφικές περικοπές που φαίνεται

να υπονοούν ότι ο Θεός βρίσκεται παντού; Λόγου χάρη (Ψαλμ. 139: 7-10). Πού να πάω από το πνεύμα σου και πού να φύγω από το πρόσωπό σου; Αν ανεβώ στον ουρανό, εκεί θα είσαι και αν στρώσω το κρεβάτι μου στον Σιεόλ, ορίστε! Θα είσαι εκεί. Αν έπαιρνα τις φτερούγες της αυγής για να κατοικήσω στην πιο απομακρυσμένη θάλασσα εκεί επίσης θα με οδηγούσε το χέρι σου. Δείχνουν αυτά τα εδάφια ότι ο Θεός είναι όντως πανταχού παρών. Προσέξτε όμως ότι ο Δαβίδ στην αρχή ρώτησε: «Πού να πάω από το πνεύμα σου;». Μέσω του αγίου πνεύματος ο Θεός βλέπει οτιδήποτε και ασκεί τη δύναμή του οπουδήποτε, χωρίς να πηγαίνει ή να κατοικεί εκεί κυριολεκτικά. Για παράδειγμα τα πρόσφατα χρόνια οι επιστήμονες έχουν καταφέρει να εξετάσουν το έδαφος στον πλανήτη Άρη ο οποίος απέχει εκατομμύρια χιλιόμετρα από την Γη. Με ποιον τρόπο; Όχι ταξιδεύοντας εκεί προσωπικά, αλλά μελετώντας λεπτομερείς φωτογραφίες και άλλες πληροφορίες που μεταδίδονται στη γη από τα εξερευνητικά οχήματα τα οποία έχουν σταλεί στην επιφάνειά του. Παρόμοια ο Ιεχωβά Θεός δεν χρειάζεται να είναι πανταχού παρών για να αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει σε κάθε σημείο του σύμπαντος. Ο Λόγος του Θεού λέει: «Δεν υπάρχει δημιουργία που να μην είναι φανερή ενώπιον σου» (Εβρ. 4: 13). Ναι η ισχυρή ενεργός δύναμη του Ιεχωβά, ή αλλιώς το άγιο πνεύμα, μπορεί να φτάσει οπουδήποτε, επιτρέποντας να βλέπει τα πάντα και να επιτελεί το σκοπό του από **μια σταθερή τοποθεσία** «την αγία κατοικία του» στους ουρανούς (Δευτερονόμιο, 26: 15).

Κατ' αρχήν ή προσπάθεια της εταιρίας να περάσει στους όπαδούς της τη μή πανταχού παρουσία του Θεού Πατρός χρονολογείται από παλαιά, διδάσκοντας διάφορες απόψεις. Τώρα αρχίζει με τα εδάφια των Ψαλμ. 139: 7-10. Στο συγκεκριμένο κείμενο των Ψαλμών, στο εδάφιο 8, διαβάζουμε από την Αγία Γραφή: «Εάν αναβώ

εις τον ουρανό σύ εκεί εί εάν καταβώ εις τον Άδη πάρει». Η «Σκοπιά» γράφει: «Εάν στρώσω το κρεβάτι μου στον Σιεόλ, ορίστε! Θα είσαι εκεί». Στο εδάφιο 9 ή Αγία Γραφή λέει: «Εάν αναλάβω τās πτέρυγας μου κατ' ὄρθρον...». Η «Σκοπιά» γράφει: «αν έπαιρνα τις φτερούγες της αυγής...». Στο εδάφιο 10 της Αγίας Γραφής: «καί γάρ εκεί ή χείρ σου καθοδηγήσει με καί καθέξει με ή δεξιά σου». Κατά την «Σκοπιά»: «και εκεί επίσης θα με οδηγούσε το χέρι σου». Παραλείπει ή εταιρία: «καί ή δεξιά σου θά μέ κρατεί (καθέξει)».

Παρ' όλες τις παρωδίες της «Σκοπιᾶς», με τή γνωστή μετάφραση του «Νέου Κόσμου», ή Αγία Γραφή κηρύττει τήν πανταχού παρουσία του Πατρός καί μέ τόν Ψαλμ. 139: 7-10, αλλά καί μέ άλλα εδάφια ὅπως: Α' Βασιλέων ΙΘ' 11 καί Η' 27, Ίερειᾶς ΚΓ' 24, Ἀμώς Θ' 2-6, Α' Κορινθ. Γ' 16,17, Πράξεις ΙΖ' 26, 27, Ἰωάννης ΙΔ' 23.

Ο Θεός ὁμως κατά τήν εταιρία εἶναι ἕνα πρόσωπο μέ πνευματικό σῶμα συγκεκριμένου σχήματος. Η «Σκοπιά» δέ μᾶς ἔχει ἀποκαλύψει ἀκόμη ἀπό πού γνωρίζει τό σχῆμα του σώματος του Θεού. Ἐπικαλεῖται τήν Αγία Γραφή καί παραθέτει τά εδάφια Ἰωάν. Δ' 24 καί Α' Κορινθ. ΙΕ' 44 καί στό μέν πρῶτο εδάφιο διαβάζουμε: «ὁ Θεός εἶναι πνεῦμα καί οἱ προσκυνοῦντες αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ πρέπει νά προσκυνοῦν». Ὅσο δέ γιά τό Α' Κορ. ΙΕ': διαβάζουμε: «σπείρεται σῶμα ζωϊκόν ἀνίσταται σῶμα πνευματικόν». Τό εδάφιο αὐτό εἶναι ή ἀπάντηση του ἀποστόλου Παύλου στό πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί (ἐδάφιο 35) καί μέ ποῖο σῶμα ἔρχονται (ἐδάφιο 36). «Ἄφρον ἐκεῖνον τό ὅποιον σύ σπείρεις...». Στο συγκεκριμένο εδάφιο της Α' Κορ. ΙΕ' 44 διαπιστώνουμε ὅτι ἀναφέρεται σαφῶς στήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Δέν ἀφορᾷ τό Θεό Πατέρα. Μήπως, κατά τή «Σκοπιά», ὁ Θεός πέθανε ἔχοντας σῶμα ζωϊκό καί κατόπιν ἀναστήθηκε μέ σῶμα πνευματικό; Εάν μελετήσει κανείς ὅλο τό ΙΕ' κεφάλαιο θά

ἀντιληφθεῖ τῆ βλασφημία τῆς «Σκοπιᾶς». Ἐκτός αὐτοῦ, δέν ὑπάρχει καί καμία σχέση μέ τήν πανταχοῦ παρουσία τοῦ Θεοῦ, οὔτε γιά τό δῆθεν σχῆμα τοῦ πνευματικοῦ Του σώματος.

Ὁ Θεός φυσικά δέν περιορίζεται. Ὅμως ὁ «Θεός» τῆς ἑταιρίας εἶναι δικός της καί ὅ,τι θέλει τόν κάνει. Δικό της τό πρόβλημα καί δική της ἡ εὐθύνη γιά τίς κακοδοξίες τίς ὁποῖες κηρύττει.

15-12-11, «Σκοπιᾶ», σελ. 13 (Θέμα της εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα καί γράφει): *Ἡ πυξίδα εἶναι ἓνα ἀπλό ὄργανο που ἔχει μόνο ἓνα κινούμενο ἐξάρτημα –μια μαγνητική βελόνα η οποία δείχνει προς το βορρά. Λόγω μιας ἀόρατης δυνάμης που εἶναι γνωστή ως μαγνητισμός, η βελόνα της πυξίδας εὐθυγραμμίζεται με το μαγνητικό πεδίο που περιβάλλει τη γη.*

Υπάρχει ἄλλη μία ἀόρατη που εἶναι ἀκόμη πιο ζωτική γιά την καθοδήγησή μας. Ποια εἶναι αὐτή; Εἶναι ἡ δύναμη που περιγράφεται στα πρῶτα ἐδάφια της Αγίας Γραφῆς. Το βιβλίο Γεν. αναφερόμενο στο ἔργο του Ἰεχωβά, πριν ἀπό ἀμέτρητους αἰῶνες δηλώνει, «Στην ἀρχή ὁ Θεός δημιούργησε τους ουρανοὺς καί την γη». Αὐτό το ἔκανε ἐξαποστέλλοντας μια ισχυρή δύναμη, ὅπως δείχνει ἡ ἀφήγηση γιά τή δημιουργία: «Ἡ ἐνεργός δύναμη του Θεοῦ περιφερόταν». (Γεν. 1:1,2). Ποια ἦταν αὐτή ἡ δύναμη; Ἦταν τό ἅγιο πνεῦμα -ἡ πανίσχυρη δύναμη που χρησιμοποιήθηκε γιά τή δημιουργία. Οφείλουμε τήν ὑπαρξή μας στο γεγονός ὅτι ὁ Ἰεχωβά χρησιμοποίησε αὐτό τό πνεῦμα γιά να παραγάγει ὅλα τα ἔργα του. Ἰωβ 33':4. Ψαλμ. 104: 30.

Ἡ φύση του Αγίου Πνεύματος.

Πιθανότατα μερικοί ἀπό αὐτούς με τους οποίους συζήτησε στη διακονία πιστεύουν στην Τριάδα. Επομένως ἔχουν τήν ἐσφαλμένη ἀποψη ὅτι τό ἅγιο πνεῦμα εἶναι πνευματικό πρόσωπο ἴσο με τόν Θεό τόν Πατέρα (1 Κορ. 8: 6). Σε ἀρμονία με αὐτή τήν ἀποψη πολλοί μεταφραστές της Γραφῆς χρησιμοποιοῦν τή φράση «Ἅγιο Πνεῦμα» γράφοντας

τά πρῶτα γράμματα με κεφαλαία. Αξίζει ὅμως να σημειωθεῖ ὅτι κάποιοι μεταφραστές **ἔχουν ἀποφασίσει** να χρησιμοποιήσουν μικρά γράμματα στην παραπάνω ἐκφραση. Το ἔκαναν αὐτό ἐπειδή γνώριζαν ὅτι ἡ ἐν λόγω φράση δέν δηλώνει πρόσωπο. Ποια εἶναι λοιπόν ἡ ἀληθινή φύση του ἁγίου πνεύματος; Μία ὑποσημείωση στη Μ. Ν. Κ.², με ὑποσημειώσεις (στην ἀγγλική) στο Γεν. 1: 2 ἀναφέρει «Ἡ (Εβραϊκή) λέξη **ρουάχ**, που ἀποδίδεται με τή λέξη «πνεῦμα» μεταφράζεται ἐπίσης ως «ἄνεμος», καθώς καί με ἄλλες λέξεις που υποδηλώνουν μία ἀόρατη ἐνεργό δύναμη».

Ἡ ἑταιρία «Σκοπιᾶ» δέν ἐξαίρεσε ἀπό τίς κακοδοξίες της οὔτε καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀπό παλαιά τήν ἐνοχλοῦσε τό θέμα. Ἀναφέρουμε παλαιότερες διδαχές της:

1931, «ΚΙΘΑΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ», σελ. 16: *Τό πνεῦμα τό ἅγιον σημαίνει τήν ἀόρατον δύναμη ἢ ἐπίδρασιν τοῦ Θεοῦ.*

1936, «ΠΛΟΥΤΗ», σελ. 197: *Ἡ λέξις πνεῦμα δέν σημαίνει ὄν ἢ πρόσωπον ἢ πλάσμα ἀλλά τήν δύναμη τοῦ Ἰεχωβά Θεοῦ.*

1961, «Ἀγιασθῆτω τό ὄνομά σου», σελ. 269: *Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Ὑψιστος Θεός ἔχει ἓνα ὄνομα δηλαδή Ἰεχωβά ὅπως λέγει σ' αὐτόν ὁ Ψαλμός ΠΓ' 18. Καί ὁ Υἱός ἐπίσης ἔχει ἓνα προσωπικό ὄνομα δηλαδή Ἰησοῦς καί μέ τό νά εἶναι χρισμένος μέ ἅγιο πνεῦμα εἶναι Χριστός ἢ Κεχρισμένος. Ἀλλά τό ἅγιον Πνεῦμα δέν ἔχει προσωπικό ὄνομα. Ὁ λόγος τούτου εἶναι ὅτι τό ἅγιον πνεῦμα δέν εἶναι νοητικό πρόσωπο.*

1976, «Τό Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ δύναμις», σελ. 12: *Στήν Εβραϊκή, πνεῦμα σημαίνει ρουάχ, ὅμως οἱ Ἄγγλοι μεταφραστές τό ἀποδίδουν ὡς φύσημα, πνοή, θύελλα, ἄνεμο, ἐνεργός δύναμις καθώς καί πνεῦμα.*

1988, «Ἀποκάλυψη το μεγαλειώδες...», σελ. 123: *Το μεγάλο πλήθος εἶναι μέρος της μόνης ἀληθινῆς ἐνωμένης ὁργανώσεως. Δέν ἀνακατεύονται σε ἐθνικιστικά κινήματα...*

2. Σ.τ.Σ: «Μετάφραση τοῦ Νέου Κόσμου».

Δεν είναι διχασμένοι σε αιρέσεις ή θρησκευόμενα, ώστε να προσφέρουν **αλληλοσυγκρουόμενα αγγέλματα**, όπως κάνουν οι θρησκείες του λεγόμενου χριστιανικού κόσμου... **Δεν κρᾶζουν** ότι οφείλουν την σωτηρία τους στο ἅγιο πνεῦμα επειδή δεν είναι **δούλοι κάποιου τριαδικού Θεού**.

Στό κείμενο αυτό από την «Αποκάλυψη» τῆς ἑταιρίας ἀξίζει ἕνας ιδιαίτερος σχολιασμός. Ἡ ἑταιρία παρουσιάζει τὸν ἑαυτό της ἀπευθυνόμενη σὲ ὅλους. Γράφει λοιπὸν ὅτι τὸ μεγάλο πλῆθος εἶναι ἐνωμένοι μετὰ τὴν ὀργάνωση καὶ ὄχι διχασμένοι σὲ αιρέσεις οὔτε προσφέρουν ἀλληλοσυγκρουόμενα ἀγγέλματα... δὲν κρᾶζουν ὅτι οφείλουν τὴν σωτηρία τους στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἐπειδὴ δὲν εἶναι δούλοι κάποιου τριαδικού Θεοῦ. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία κατ' ἀρχὴν δὲν εἶναι ὀργάνωση, ἀλλὰ σῶμα Χριστοῦ. Τὰ τῆς «Σκοπιᾶς» ἀλληλοσυγκρουόμενα ἀγγέλματα εἶναι προνόμιό τῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἰδρύσεώς της ἕως τώρα. Τὸ πλέον σημαντικό εἶναι ὅτι οἱ χριστιανοὶ δὲν εἶναι μόνο δούλοι τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀγαπημένα παιδιά Του. Ὅμως τὸ μεγάλο πλῆθος τῆς «Σκοπιᾶς», αὐτὰ τὰ πλανεμένα ἀδέλφια μας, εἶναι πραγματικὰ δούλοι τοῦ «δούλου», τὸν κύριο τοῦ ὁποῦ δὲν μᾶς ἀποκαλύπτει ἡ ἑταιρία.

Στὴ συνέχεια διαβάσουμε:

1998, «Σκοπιᾶς», 15-2-98, σελ. 13: «Ὅποιος ἔχει γεννηθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ δὲν ἐμμένει στὴν ἀμαρτία, ἐπειδὴ **το ἀναπαραγωγικὸ σπέρμα Του** (τοῦ Ἰεχωβᾶ) παραμένει σὲ αὐτὸν καὶ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀμαρτήσῃ ἐπειδὴ ἔχει γεννηθεῖ ἀπὸ τὸ Θεό. **Αὐτὸ τὸ ἀναπαραγωγικὸ σπέρμα** εἶναι τὸ ἅγιο πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καθὼς ἐπενεργεῖ σὲ συνδυασμὸ μετὰ τὸν λόγο του, δίνει στὸν καθένα ἀπὸ τοὺς 144.000 «μὴ νέα γέννηση» σὲ μὴ οὐράνια ἐλπίδα.

Ἡ ἑταιρία λοιπὸν διδάσκει στοὺς ὀπαδοὺς της καὶ στὸν ὑπόλοιπο κόσμον -ὅταν περνοῦν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀπὸ τὰ σπιτία μας, μέσω τῶν διαφόρων ἐντύπων της, ἀλλὰ

καὶ προφορικὰ-, ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν εἶναι Θεός, δὲν εἶναι πρόσωπο. Εἶναι, κατὰ τὴν «Σκοπιᾶς», ἡ ἀπρόσωπη δύναμη τοῦ Θεοῦ, κάτι σάν αὔρα, σάν θύελλα ἢ ἀνεμος, σάν τὸν ἠλεκτρισμό, ἐνῶ τώρα, στὴν «Σκοπιᾶς» τῆς 15-12-11, τὸ παρομοιάζει μετὰ πυξίδα. Ὅμως ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς ἀποκαλύπτει, ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι Θεός, εἶναι Πρόσωπο, ἔχει Ἐγὼ, ἔχει βούληση. Αὐτὰ ὅλα χαρακτηρίζουν, ἐνσυνείδητη ὑπόσταση. Πλῆθος εἶναι τὰ ἐδάφια, ὅπου γίνεται φανερὴ ἡ προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, διαβάζουμε, στὸ ἐδάφιο Ματθ. ΚΗ' 19, συναριθμεῖται μαζί μετὰ τὰ ἄλλα δύο πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, στὸ ὄνομα τοῦ ὁποῦ βαπτίζεται κάθε Χριστιανός. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα διδάσκει, ἀναγγέλλει, ἀποστέλλει, ὁδηγεῖ, ἀκούει (Ἰωάν. ΙΣΤ' 13). Ρητῶς λέγει (Α' Τιμ. Δ' 1). Ἐρευνᾶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ (Α' Κορ. Β' 10). Εἶναι δυνατόν μὴ ἀπρόσωπη δύναμη νὰ ἐρευνήσῃ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ; Μήπως ὁ «ἀέρας» τῆς «Σκοπιᾶς» τοποθετεῖ ἐπισκόπους (Πράξ. Κ' 28) ἢ μήπως ἡ «πυξίδα» τῆς ἑταιρίας;

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός στὸ Ματθ. ΙΒ' 32 λέει: «Ὅστις εἶπη λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου θέλει συγχωρηθεῖ εἰς αὐτόν. Ὅστις ὅμως εἶπη κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δὲν θέλει συγχωρηθεῖ εἰς αὐτόν οὔτε ἐν τούτῳ τῶν αἰῶνι οὔτε ἐν τῶ μέλλοντι».

Ἀσφαλῶς ἡ βλασφημία -καὶ μάλιστα ἀσυγχώρητη- δὲν εἶναι κάτι πού ἀπευθύνεται σὲ μὴ ἀπρόσωπη δύναμη π. χ. στὴν θύελλα. Ὅσο γιὰ τὴν παρομοίωση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ τὸν ἠλεκτρισμό, πού κάνει ἡ ἑταιρία, ναί, ἐὰν βάλλει κάποιος τὸ δάκτυλό του σὲ μὴ μπρίζα ἢ σὲ κάποιον καλώδιο πού γράφει «Κίνδυνος- Θάνατος», θά καεῖ, θά πάθει ἠλεκτροπληξία δίχως διάκριση. Ὅμως τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν εἶναι μὴ φυσικὴ ἀπρόσωπη δύναμη, ἀλλὰ Αὐτὸ πού προσεύχεται γιὰ μᾶς (Ρωμ. Η' 26), «ἐπειδὴ τὸ τί νὰ προσευχηθῶμεν ὡς πρέπει δὲν

ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΙΣ ΛΕΓΟΜΕΝΕΣ «ΕΟΡΤΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ»;

τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γ. Παπαδημητρακόπουλου

Ἐξωτερικά μοιάζουν ἀθῶες. Ἐνδιαφέρονται γιά τή φύση καί τό περιβάλλον, προβάλλονται ὡς πολιτιστικές, ἔχουν διασκεδαστικό καί συνάμα οἰκολογικό χαρακτήρα κ.λπ. Συνηθίζουν δέ νά αὐτοαποκαλοῦνται «φεστιβάλ» ἢ καί «ἐναλλακτικά φεστιβάλ»! Ἔτσι ἡ «δουλειά» γίνεται μέ τό γάντι! Στό βάθος τους ὅμως κρύβεται ἡ προσπάθεια ἀναβίωσης ἀρχαίων εἰδωλολατρικῶν... μεγαλειῶν!

Ἄς πάρουμε ὅμως τά πράγματα μέ τή σειρά τους...

Τό 6ο ἀπ' τά 10 ἄρθρα τοῦ «Πιστεύω» τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἀναφέρει: «*Τῆ θεᾷ Γαίᾳ θά τήν λατρεύεις μέ πίστη*»¹!

Ἀκριβῶς σ' αὐτή τήν κατεύθυνση, δηλαδή τῆς λατρείας τῆς «θεᾷς Γαίας», εἶναι δρομολογημένες διάφορες ἐορτές οἱ ὁποῖες καί ἀποκαλοῦνται «Ἐορτές τῆς Γῆς», οἱ ὁποῖες συνήθως διοργανώνονται, ὑποστηρίζονται καί προβάλλονται ἀπό οἰκολογικές ὀργανώσεις, τό μέγα μέρος τῶν ὁποίων (ἄν ὄχι ὅλες) ἐκεῖ ἀποβλέπουν: Στή λατρεία τῆς Γαίας-Γῆς, τῆς... μητέρας πάντων τῶν θεῶν καί τῶν ἀνθρώπων καί τροφοῦ τους! Οἱ παγανιστές μάλιστα τήν

1. Ἀπό τό ὑπό ἔκδοση βιβλίο του «Τί ἐορτάζουμε σήμερα».

2. Βλ. «Στύλος Ὁρθοδοξίας», τ. 66.

ἐκλαμβάνουν ὡς ζωντανή ὑπαρξη, ἡ ὁποία καί ἀπαιτεῖ λατρεία!

Ὅλα αὐτά ὑπάγονται στίς «σύγχρονες» ἀντιλήψεις τοῦ Νεοπαγανισμοῦ πού μέ διάφορους τρόπους καί διαδικασίες, θέλει νά τίς προωθήσει στήν παγκόσμια κοινωνία καί ιδιαίτερα στή δική μας, ὡς Ὁρθόδοξη πού εἶναι³.

Τό «φροῦτο» αὐτό μᾶς προέκυψε τελευταία, οὐσιαστικά δέ ἀπ' τήν δεκαετία τοῦ '90 κι ὕστερα, κι εἶναι ἀλήθεια πῶς ἔχει ἀξανάμενους ρυθμούς. Μιλοῦν γιά τό περιβάλλον, τήν ἀγνότητα τῆς φύσης, τά τοπικά γεωργικά προϊόντα, τά ὁποῖα καί

3. Ὑπόψη, ὅτι ὁ παγανισμός εἶναι κατά βάση λατρεία τῆς ἴδιας τῆς φύσης. Οἱ ἴδιοι λένε πῶς εἶναι οἱ πλέον θερμοί οἰκολόγοι καί ἐκεῖνοι πού ἐνδιαφέρονται μέ πάθος γιά τή σωτηρία τοῦ πλανήτη, ἐπειδή θεωροῦν τήν φύση «θεία» καί ὡς τέτοια τή λατρεύουν. Ὅλες δέ οἱ ἐορτές τους ἀποβλέπουν στήν ἐδραίωση τῆς λατρείας τῆς φύσης. Ἐορτάζουν ἐπιπλέον μέ ἔμφαση τά ἡλιοστάσια καί τίς πανσελήνους καί προσευχόμενοι στόν ἥλιο καί τή σελήνη (γνωστή καί ὡς θεᾷ Ἐκάτη) ὅπως ὁ Ἰουλιανός ὁ Παραβάτης! Μάλιστα διάφοροι φορεῖς, ιδιαίτερα τόν μήνα Αὐγούστο, ἐορτάζουν τήν πανσέληνο γλεντώντας ὅλη τή νύχτα! Ὅποτε ἡ οἰκολογική εὐαισθησία πολλῶν ἀνθρώπων, γίνεται στόχο τῶν νεοπαγανιστῶν. Στελέχη τους δέ ἔχουν εἰσχωρήσει, ὡς δήθεν οἰκολόγοι, σέ διάφορες ὀργανώσεις, συλλόγους καί σωματεῖα προκειμένου νά προωθοῦν ἀπό ἐκεῖ καλύτερα τίς θέσεις τους. (βλ. καί egolpion.com).

ἡξεύρομεν, ἀλλ' αὐτό τό Πνεῦμα ἰκετεύει ὑπέρ ἡμῶν διά στεναγμῶν ἀλαλήτων». Εἶναι δυνατόν μιά ἀπρόσωπη δύναμη ὅπως ὁ ἠλεκτρισμός ἢ ὁ ἄνεμος νά ἰκετεύουν ὑπέρ ἡμῶν καί μάλιστα μέ στεναγμούς; Ἰκετεύουν καί προσεύχονται τά πρόσωπα καί ὄχι οἱ δυνάμεις τῆς φύσης ἢ τά ὑλικά κτίσματα. Τί προσευχή νά κάνει ὁ ἠλεκτρι-

σμός ἢ ἡ «πυξίδα» τῆς «Σκοπιᾶς»; Ἄς προβληματιστοῦν οἱ ἀδελφοί μας, οἱ ὀπαδοί τῆς ἐταιρίας, ἀπό ποιόν περιμένουν τήν σωτηρία γιά ζωή αἰώνια. Ἀπό τοῦς 144.000 τοῦ «δούλου» ἢ προτιμοῦν νά ἀκούσουν τήν φωνή τοῦ Ἰώβ (ΛΓ' 4): «Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μέ ἔκαμε καί ἡ πνοή τοῦ Παντοδύναμου μέ ἐζωοποίησε»;

λένε πώς προωθούν! Μέ βάση αυτά, διοργανώνεται ή «έορτή», ή τό άποκαλούμενο «φεστιβάλ», στό όποίο περιλαμβάνονται έκθεση τών προϊόντων αυτών, μουσικές έκδηλώσεις, θεατρικές παραστάσεις κ.λπ. πού διαρκούν κάποιες ήμέρες (πού συνήθως αυξανουν κι αυτές)!

Έπιπλέον παίρνουν κι ένα τοπικό και τάχα παραδοσιακό χαρακτήρα, για να ξεγελιούνται οι πολλοί και να συμμετέχουν σ' αυτά. Μέ τόν τρόπο αυτό, κάθε τόπος προσπαθει να μιμηθει τόν άλλο, και δεδομένης και της άγνοιας, σιγά-σιγά ριζώνουν στις έορτές και τις πανηγύρες του!

Μέ τήν μεγαλύτερη δυνατή καθιέρωση τους, είναι βέβαιο πώς θα κάνουν τά πάντα, ώστε να έκτοπίσουν τις θρησκευτικές και άλλες έορτές μας, να ανατρέψουν τις γνήσιες Έλληνορθόδοξες παραδόσεις μας, να μας γαλουχούν μέ τό δικό τους αλλιώτικο γάλα για να μας οδηγήσουν εκεί πού πραγματικά θέλουν και σκοπεύουν, όποτε και θα άποκαλυφθει πλήρως τό πραγματικό τους πρόσωπο. Αλλά τότε θα είναι μάλλον αργά, όποτε και οι αντιδράσεις θα είναι χλιαρές και άσήμαντες, αν υπάρχουν κι αυτές!

Φορείς τους είναι διάφοροι τοπικοί πολιτιστικοί σύλλογοι, πού κινητοποιούν τις τοπικές αρχές και κοινωνίες, όποτε έχουν πλέον έναν έπίσημο και άκόμη πιό άθωο χαρακτήρα!

Αλλ' άς γίνουμε πιό συγκεκριμένοι.

Διαβάζουμε στη «Βικιπαίδεια» τά εξής: «Οι Γιορτές της Γης είναι ένα οικολογικό και πολιτιστικό φεστιβάλ που λαμβάνει χώρα στις αρχές Ιουλίου, στο χωριό Βλάστη Κοζάνης.⁴ Η πρώτη χρονιά που διοργανώθηκαν ήταν το 2001. Οι "Γιορτές της Γης" διοργανώνονται από την Κοινότητα Βλάστης και την Εταιρεία Περιβαλλοντικής Έρευνας και Ενημέρωσης "ΟΙΚΟΤΟΠΙΑ". Τότε (δηλ. το

2001) διήρκεσαν 4 ήμέρες και συγκέντρωσαν περισσότερους από 5.000 επισκέπτες. Η ανταπόκριση του κοινού θεωρήθηκε ενθαρρυντική, όποτε την επόμενη χρονιά οι "Γιορτές της Γης" επαναλήφθηκαν και διήρκεσαν 6 ήμέρες. Από τότε η διοργάνωση τους στα οροπέδια του Σινιάτσικου έχει καθιερωθεί... "Κορμό" τους αποτελούν οι μουσικές συναυλίες... Παράλληλα με τις συναυλίες πραγματοποιούνται ποικίλες έκδηλώσεις και δραστηριότητες. Τέτοιες συμπεριλαμβάνουν θέατρα δρόμου, κουκλοθέατρο ή θέατρο σκιών, φωτογραφικές και εικαστικές εκθέσεις, σεμινάρια, συζητήσεις, κυνήγι θησαυρού, ορεινές δραστηριότητες κ.α. Επίσης, στο χώρο του φεστιβάλ συνήθως λειτουργούν παζάρι βιολογικών προϊόντων και παιδότοπος...», ενώ παρουσιάζουν τή δράση τους διάφορες περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Οί έορτές αυτές της γης, προβάλλονται ως «ή άλλη πρόταση του καλοκαιριού» και ή ανάδειξη του «εναλλακτικού» και του «διαφορετικού» στις διακοπές, τή διατροφή και τήν έν γένει ζωή μας! Γι' αυτό και είναι «κατάμεστες όχι μόνον από πολιτιστικές αλλά και από περιβαλλοντικές δραστηριότητες», εκείνοι δέ -λέει- πού μπορούν να τις παρακολουθήσουν είναι μόνο «σκεπτόμενοι άνθρωποι»!

Είναι πολύ χαρακτηριστικό αυτό πού αναφέρουν οι διοργανωτές τους στα έντυπα και στις ιστοσελίδες τους: «Οι "Γιορτές της Γης" είναι παράλληλα και μια οικολογική γιορτή, που προσπαθει να μετουσιώσει την γενικευμένη ευαισθησία για το περιβάλλον σε βίωμα, σε στάση ζωής, σε ενεργητική συμμετοχή.⁵ Έτσι και η φετινή διοργάνωση είναι αφιερωμένη στην Καθημερινή Οικολογία...»

Θέλουν να είναι σαφώς «πολυπολιτισμική έορτή», «μέ πρόγραμμα πολυπολιτισμικό» γι' αυτό κι έχουν ως σλόγκαν τους τό «ή συνύπαρξη τών πολιτισμών μόνο

4. Πρόκειται για ένα όρεινό χωριό της Δυτικής Μακεδονίας σέ ύψόμετρο 1.240 μέτρων μέ ελάχιστους κατοίκους!

5. Γι' αυτό και δίνουν μεγάλη έμφαση στόν έθελοντισμό.

γιορτή μπορεί να είναι!»! Ήξάλλου πολύ εύκολα τό διακρίνει αυτό κανείς στό πρόγραμμα τῶν συναυλιῶν τους, γιά παράδειγμα, τό ὅποιο εἶναι πάντοτε «πολυσυλλεκτικό καί ποικιλόχρωμο», προκειμένου νά βρίσκεται σ' αὐτό ἀκριβῶς τό λεγόμενο «κοσμοπολίτικο πνεῦμα» τῆς παγκοσμιοποίησης καί τῆς «Νέας Ἐποχῆς»!

Μόνο πού σ' αὐτόν τόν πολυπολιτισμό ἀπουσιάζει τελειῶς ἢ μόλις διακρίνεται ἡ παραδοσιακή μας Ἑλληνική μουσική, ὅπως τό δημοτικό τραγούδι, γιά παράδειγμα. Αὐτό πού κυριαρχεῖ εἶναι ἡ ρόκ, τζάζ καί πόπ μουσική, ἡ λεγόμενη ἔθνικ κ.λπ. Γί' αὐτό καί οἱ μουσικοί καλλιτέχνες εἶναι ἀπό κάθε μέρος τῆς γῆς (ἀκόμη καί ἀπό τήν μακρινή Ἰνδία⁶), οἱ δέ Ἕλληνες εἶναι μόνον ἐκεῖνοι πού ἀσχολοῦνται μέ αὐτό τό ρεπερτόριο! Ἐξ ἄλλου σκοπός τους εἶναι, ὅπως λένε, νά «ἀναμειγνύουν μουσικές ἀπό διαφορετικούς πολιτισμούς, νά **ξεπερνῶν πατρίδες καί σύνορα** καί νά δημιουργοῦν τό νέο world fusion»!

Οἱ στίχοι τους, λέει, «συχνά εἶναι μελαγχολικοί γιατί συμβολίζουν τούς κοινωνικούς ἀγῶνες τῶν ἡμερῶν μας καί τά περιβαλλοντολογικά προβλήματα τοῦ πλανήτη...»!

Γιά τίς «μουσικοθεατρικές παραστάσεις» πού διοργανῶνται ἐκεῖ, μπορούμε νά πάρουμε μιά καλή γεύση ἀπ' αὐτό, ὅπως τό προβάλλουν οἱ ἴδιοι στό ἔντυπα καί τίς ἰστοσελίδες τους: «*Νέες σκηνικές συνθέσεις καί παραλλαγές γνωστών τραγουδιῶν ἀπό το Ἑλληνικό καί Διεθνές ρεπερτόριο ζωντανεύουν το μαγικό παραμῦθι του Τζέημς Θέρμπερ καί ξετυλίγουν μια ἀπίθανη περιπέτεια στον κόσμο των κάστρων, των δράκων καί των ξωτικών δημιουργώντας ἐπί σκηνῆς τα δεκάδες πρόσωπα ενός παραμυθένιου ἀθλου...*»⁷.

6. Πρόκειται γιά τή γνωστή ἠλεκτρονική ἐγκυκλοπαίδεια.

7. Πῶς «δένουν» ἔτσι ὅλα, πῶς ἀποκαλύπτουν ὅλα, τήν πολυπροσωπία καί τήν... πολυσχιδή δραστηριότητα

Αλλά οἱ «Γιορτές τῆς Γῆς» ἐξελίχθηκαν καί σε... «Γιορτές Ἑλληνικῆς Γῆς», πού δέν εἶναι ἄλλες ἀπό τή... γιορτή τῆς σαρδέλας, τοῦ σκόρδου, τοῦ ροδάκινου, τῆς πατάτας, τοῦ κρασιοῦ κ.λπ. πού αὐξάνονται καθημερινά σάν... ἐπιδημία! Πολλές ἀπ' αὐτές γίνονται ἀκόμη ὑπό τήν αἰγίδα τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ!

Διαβάζουμε μάλιστα στήν ἰστοσελίδα τῆς:

«*Με την "Γιορτή της σαρδέλας" στη Ν. Μηχανιάνα της Χαλκιδικῆς ἀπό τις 21 ἕως τις 25 Ιουλίου, ἀνοίξε ἡ αυλαία του προγράμματος "Γιορτές Ἑλληνικῆς Γῆς" που θα πραγματοποιηθεῖ φέτος σε 14 σημεία ἀνά την επικράτεια, με την προοπτική να καθιερωθῶν σε ετήσια βάση...*».

Δηλαδή τί βλέπουμε; Πῶς οἱ ἑορτές αὐτές θέλουν νά γίνουν καί ἐτήσιες ἀλλά καί πανελλαδικές!

Τή σκυτάλη φαίνεται πῶς πῆρε ἀκόμη καί τό Ὑπουργεῖο Ἀγροτικῆς Ἀνάπτυξης καί Τροφίμων. Ὁ ἴδιος ὁ ὑφυπουργός εἶπε: «*Μέσα ἀπ' αὐτή την πρωτοβουλία μας, στηρίζουμε τη δημιουργία ἐνός δικτύου τοπικῶν γιορτῶν που θα ἐξελιχθῶν σε πόλους προώθησης της μεσογειακῆς διατροφῆς καί της διατροφικῆς ἀξίας των παραγομένων τοπικῶν προϊόντων*»!

Τί παρατηρεῖ στ' ἀλήθεια κανείς; Πῶς μέσα ἀπό ὠραίους σκοπούς, προωθεῖται αὐτή ἡ δημιουργία τοῦ «δικτύου τοπικῶν γιορτῶν». Ἐτσι πάντοτε δέν γίνεται;

Ἡ ἀνακοίνωση δέ τοῦ Ὑπουργείου⁸ μᾶς πληροφορεῖ γιά τίς ἐξῆς ἑορτές-ἐκδηλώσεις:

-Γιορτή Σαρδέλας στήν Ν. Μηχανιάνα (21/7 ἕως 25/7).

-«Βύσσεια» (Γιορτή Σκόρδου) - Ν. Βύσσα Ἐβρου (25/7 ἕως τις 27/7).

-Γιορτή Ἀγροτουρισμοῦ καί Μαστίχας στήν Χίο (30/7 ἕως τις 3/8).

τῆς «Νέας Ἐποχῆς»!

8. Ὅπως πῶς ἀνω.

-Γιορτή Ροδάκινου στην Φλαμουριά Έδεσσας (31/7).

-Γιορτή Λαδιού & Ελιάς στην Πέρδικα Θεσπρωτίας (8/8 και 9/8).

-Γιορτή Κρασιού Μεσενικόλα στο Δήμο Πλαστήρα Καρδίτσας.
(13/8 έως τις 14/8).

-Γιορτή Κρασιού στον Έμπωνα Ρόδου (19/8 έως τις 22/8).

-Γιορτή Μανιταριού στους Φιλιππαιούς Γρεβενών (20/8 έως τις 22/8).

-Γιορτή Ρομπόλας στα Φράγκατα Κεφαλονιάς (21/8 έως τις 22/8).

-Γιορτή Πατάτας στο Οροπέδιο Λασιθίου (20/8 έως τις 22/8).

-Γιορτή Τσακωνικής Μελιτζάνας στο Λεωνίδιο Αρκαδίας (28/8).

-Γιορτή Κρασιού στην Ασκη Βοιωτίας (4/9 και 5/9).

-Γιορτή Ψαριού στο Αιτωλικό Αιτωλοακαρνανίας (25/9 και 26/9).

Όπως πληροφορούμαστε, αυτές οι «Γιορτές της Γης», έχουν και μία άλλη διάσταση. Πρόκειται για τα μουσικά φεστιβάλ που γίνονται σε πανέμορφα τοπία και δάση! Διαβάζουμε λοιπόν γι' αυτά σε σχετικές ιστοσελίδες:

«Στα βουνά και στα ποτάμια συχνάζουν, σύμφωνα με τους θρύλους και τις παραδόσεις, νύφες και ξωτικά. Τα τελευταία χρόνια όμως, φαίνεται ότι συχνάζουν και άλλες "φυλές". Κατασκηνωτές που θέλουν να απολαύσουν τη φύση, να κοιμηθούν σε σκηνές, να ακούσουν μουσική, να συμμετάσχουν σε ποικίλες δραστηριότητες και, τέλος πάντων, να κάνουν κάτι διαφορετικό από τα συνηθισμένα...»!

Τέτοια φεστιβάλ, πέραν αυτού στη Βλάστη Κοζάνης, είναι:

Το «River Party» στο Νεστόριο Καστοριάς (28/7 – 1/8).

Το Οικολογικό Φεστιβάλ «Earth Wind & Music» στην Αρχαία Ολυμπία (15-18/7).

Το «River Youth Festival Aliakmonas» στη Βέροια (2-4/7) στο οποίο, λέει, «η μουσική ακούγεται... διαφορετικά δίπλα στις όχθες ενός ποταμού... Το τριήμερο αυτό πάρτι φιλοξενεί ως και 6.000 λάτρεις της φύσης και της μουσικής»!

Το «Φεστιβάλ Ήχοι του Δάσους» στο οροπέδιο της Αγίας Τριάδας στην Καλοσκοπή Φωκίδας (23-25/7), στο οποίο «οι επισκέπτες έχουν τη ευκαιρία να πάρουν μέρος σε περιβαλλοντικές δράσεις, να παρακολουθήσουν βίντεο-προβολές, θεατρικές παραστάσεις, μαθήματα κεραμικής αλλά και να απολαύσουν τη φύση μέσω paintdall, αναρρίχησης, τοξοβολίας, ποδηλασίας βουνού, flying fox, τραμπολίνο κ. ά.».

Το «Ikarus Rock Festival» στο Αβδού Ηρακλείου Κρήτης (6/8) κ.λπ.

Όποτε εκεί που ο συγκεκριμένος τόπος έορταζε π. χ. τόν Άγιο Γεώργιο, τόν Άγιο Παντελεήμονα, τήν Αγία Παρασκευή, τήν Αγία Μαρίνα, τήν Κοίμηση της Θεοτόκου κ.λπ., τώρα καλείται να έορτάζει τήν έορτή της πατάτας, του σκόρδου και της σαρδέλας που φέρνουν και... εισόδημα!

Έπειτα, τούς γίνεται μεγάλη προβολή και διαφήμιση, ενισχύονται και οικονομικά, έχουν τήν συμπαράσταση όλων των παραγόντων, πλαισιώνονται και με καλλιτεχνικές και άλλες έκδηλώσεις. Ειδικά ένα χωριό, με ελάχιστους κατοίκους, σ' ένα πολύ μεγάλο ύψόμετρο, πότε είδε τέτοια... μεγαλεία; Ξαφνικά όλοι του δίνουν σημασία και γίνεται κυριολεκτικά διάσημο (πράγμα που θα έπρεπε όλους να μᾶς προβληματίσει).

Τελικά, λοιπόν, τί γίνεται; Μά με τόν τρόπο αυτό καταργούνται, ή έστω περιοριοποιούνται οί Έκκλησιαστικές μας έορτές και μάλιστα με τρόπους και διαδικασίες που δέν τούς αντιλαμβανόμαστε και πολύ (καί πολλοί!), μέ ό,τι αυτό σημαίνει. Κι έμεις θά τούς ακολουθοῦμε... ἄδοντες;

Ο «ΚΑΛΟΣ» ΜΑΓΟΣ ΑΠΕΘΑΝΕ; ΖΗΤΩ, Ο «ΚΑΛΟΣ» ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ!

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη.

(β' μέρος)

Πέραν όμως απ' τὰ ιστορικά στοιχεία κι από τή λαϊκή μας παράδοση, πού χαρακτηρίζει τό βρυκόλακα δαιμονικό κι αποφευκταίο, ή λαϊκή φιλολογία και ό κόσμος του θεάματος ἀγκάλιασε, στις μέρες μας, μέ ενδιαφέρον τήν αντίστοιχη θεματολογία μετά τή συχνή προβολή αυτού του συνδρόμου και τήν πλύση ἐγκεφάλου από τὰ ΜΜΕ. Έτσι, ενώ ή προβολή του βαμπυρισμού στη δεκαετία του '50 έχει τρομακτικό και αποκρουστικό χαρακτήρα, προωθώντας στον ἀναγνώστη ή στο θεατή κυρίως τήν τρομολαγνεία, σταδιακά τίς επόμενες δεκαετίες αρχίζει νά γίνεται ήπια αποδεκτή από τό κοινό -προσλαμβάνοντας κάποτε και χιουμοριστική χροιά¹-, μέχρι πρόσφατα, πού προβάλλεται πλέον μέ τρόπο πού νά τήν καθιστά ευχάριστη και απόλυτα αποδεκτή από τό μέσο άνθρωπο.

Τό θέμα των βρυκολάκων τροφοδοτεί και τροφοδοτείται κι από τό Γκόθικ (Gothic), κίνημα «ύποκουλτούρας» του 20ου αιώνα, πού ύποκατέστησε τό κίνημα Punk τής δεκαετίας του '70 και πού δανείζεται μεσαιωνικά βαρβαρικά στοιχεία, σκοτεινές και ἀνατριχιαστικές φιγούρες και δαιμονικές μορφές και λειτουργεί σαν μέσο προσωπικής έκφρασης, τρόπος ένδυμασίας και είδος μυθιστοριογραφίας ή μουσικής. Κύριοι έκφραστές του είναι δυσαρρστημένοι νέοι τής μεσαίας κοινωνικής τάξης, νεόπλουτοι σε σχέση μέ τούς γονείς τους, μέ αίσθημα αστάθειας και έλλειψης ταυτότητας.

Τό πέραςμα των βαμπίρ στον κινηματογράφο έγινε τό 1922, όταν ό Γερμανός σκηνοθέτης Φ. Β. Μουρνάου (Friedrich Wilhelm Murnau)

γύρισε τό «Νοσφεράτου, μιά συμφωνία τρόμου» (Nosferatu, Eine Symphonie Des Grauens), τό πρώτο βουβό ασπρόμαυρο φίλμ βαμπίρ. Από αυτό εμπνεύστηκε τό 1968 ό Αμερικανός Γ. Α. Ρομέρο (George Andrew Romero) για τήν ταινία «Η νύχτα των ζωντανών νεκρών» (Night of the Living Dead). Ήταν τό πρώτο από τρία «b-movies» τρόμου πού δημιούργησαν μόδα. Είχε προηγηθεί τό 1931 ό «Δράκουλας» του Τόντ Μπράουνινγκ (Tod Browning) και τό «Δράκουλας, ό Βρυκόλακας των Καρπαθίων», πού γύρισε τό 1958 ό Τέρενς Φίσερ (Terence Fisher) κι ανήκει στη «βρετανική σχολή τρόμου», πού έδραιώθηκε στα τέλη τής δεκαετίας του 1950 και στις αρχές του '60.

Η κουλτούρα τής μάζας, έξηγούν πολλοί μελετητές, πήρε σήμερα τή θέση των αρχαίων μυθολογικών διηγήσεων. Έτσι τὰ βαμπίρ και τὰ ζόμπι γίνονται τό σημερινό σύμβολο του ταμπού των νεκρών και οί ζωντανοί νεκροί δέν είναι τίποτε άλλο παρά οί σύγχρονοι απόγονοι του Δράκουλα και του Φρανκεστάιν. Στα χρόνια πού ακολουθούν εμφανίζονται δεκάδες σχετικοί τίτλοι από τούς οποίους αναφέρουμε τυχαία μερικούς: «Κόρες του σκότους» (Daughters of Darkness - 1971), «Βρυκόλακες» (Vampyres - 1974), «Τά χαμένα παιδιά» (Lost Boys - 1987), «Σχεδόν σκοτεινά» (Near Dark - 1987), «Βασίλισσα των καταραμένων» (Queen of the damned - 2002), «Βάν Χέλσινγκ» (Van Helsing - 2004).

Η πρώτη και πιό κραυγαλέα αποδοχή του «καλού» βρυκόλακα θά πρέπει νά αναζητηθεί στα γραπτά τής Στέφενι Μείερ (Stephenie Meyer)², τής «φιλήσυχης, μορμόνου νοικο-

1. Μέ τήν ταινία και τίς τηλεοπτικές σειρές τής «Μπάφυ, τής σφαγέως των βρυκολάκων» (Buffy the Vampire Slayer) κ. ά.

2. Βλ. και: «Διάλογος», τ. 59, Ιανουάριος-Μάρτιος 2010, σελ. 27.

κυρᾶς καί πολύτεκνης μητέρας», πού μέ τήν τετραλογία της: «Τό Ἔπος τοῦ Λυκόφωτος» (The Twilight Saga) ἔχει ξετρελάνει εἰδικά τόν κοριτσόκοσμο σέ διεθνές ἐπίπεδο. Τό «Λυκόφως», ἕνα ρομαντικό μυθιστόρημα φαντασίας, πού κυκλοφόρησε τό 2005, εἶναι τό πρῶτο βιβλίο τῆς σειρᾶς καί περιγράφει τήν ζωή τῆς δεκαεπτάχρονης Ἰζαμπέλας (Μπέλας) Σουάν πού ἐρωτεύεται ἕνα «νέο» καί ὠραῖο βρυκόλακα, τόν Ἔντουαρτ Κάλεν θέτοντας τή ζωή της σέ κίνδυνο. Τό μυθιστόρημα ἀκολουθεῖται ἀπό τή «Νέα Σελήνη» (New Moon), τήν «Ἐκλειψη» (Eclipse) καί τή «Χαραυγή» (Breaking Dawn). Μέχρι σήμερα, τά βιβλία ἔχουν πουλήσει πάνω ἀπό 85 ἑκατομμύρια ἀντίτυπα ἔχοντας μεταφραστεῖ σέ 38 γλῶσσες. Τό Λυκόφως γυρίστηκε σέ ταινία τό 2008 καί ἀπέσπασε 382.133.300 δολάρια στό διεθνές box office, ἐνῶ ἡ «Νέα Σελήνη», ἡ δεύτερη ταινία, εἶχε κόψει 72,7 ἑκατ. εἰσιτήρια κατά τό ντεμποῦτο της στούς κινηματογράφους.

Τά βιβλία καί τίς ταινίες αὐτές ἔσπευσαν φυσικά νά ἀκολουθήσουν κι οἱ σχετικές τηλεοπτικές σειρές (tv series) πολλές ἀπό τίς ὁποῖες εἶχαμε τήν εὐκαιρία νά «ἀπολαύσουμε» κι ἀπ' τήν ἑλληνική TV. Κάποιες διατήρησαν τήν τηλεθέασή τους ἐπί πολλά χρόνια σέ ἑβδομαδιαία ἢ καί καθημερινή βάση.

Δειγματοληπτικά ἀναφερόμαστε στίς σειρές: α) «True Blood»³ («Γνήσιο αἷμα»), μία ἀμερικανική τηλεοπτική σειρά, δημιουργημένη ἀπό τόν Ἄλαν Μπόλ, πού περιγράφει τή συμβίωση ἀνθρώπων καί βρυκολάκων σέ μιά μικρή πόλη τῆς Λουιζιάνα. Τό σενάριο ἀφορᾶ στή Σούκι Στάκχαουζ, πού εἶναι ἐρωτευμένη μέ τό βρυκόλακα Μπίλ Κόμπτον. Ἡ σειρά ἔκανε μέχρι σήμερα τρεῖς σεζόν καί ἀκολουθεῖ καί τέταρτη. Στήν Ἑλλάδα ἡ σειρά ξεκίνησε τό Μάιο 2010 στόν ANT1 καί μέχρι στιγμῆς ἔχουν προβληθεῖ οἱ τρεῖς πρῶτοι κύκλοι.

Εἶναι ἐνδιαφέρον ὅτι ὁ ANT1 χαρακτηρίζει τό εἶδος τῆς σειρᾶς ὡς «ἐπισημονική» φαντασία.

β) Δεύτερη καί μέ ἀρκετή τηλεθέαση μπορεῖ νά ἀναφερθεῖ καί ἡ σειρά «Vampire Diaries» («Τά ἡμερολόγια τῶν Βρυκολάκων») παραγωγῆς τῶν Kevin Williamson καί Julie Plec. Ἡ σειρά ἀναφέρεται στή ζωή τῆς 17χρονης Ἑλενας Γκίλμπερτ, πού ἐρωτεύεται τόν «νεαρό» (162 χρονῶν) βαμπύρ Στέφαν Σαλβατόρε στή φανταστική Mystic Falls, τῆς Virginia καί στίς περιπέτειες πού προκύπτουν ἀπό τή σχέση τους.

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι τό Star Channel, πού ἐκμεταλλεύεται τή σειρά στή χώρα μας, στήν ἐπίσημη ἴστοσελίδα του μέ τόν τίτλο «Οἱ... γητευτές τῶν γυναικῶν»⁴ ἀναφέρει γιά τούς ἄρρενες βρυκόλακες τῆς σειρᾶς μεταξύ ἄλλων καί: «Αὐτό εἶναι τό προφίλ τῶν πιό σέξι ἀνδρῶν στόν κόσμο, σύμφωνα μέ διαδικτυακή ψηφοφορία στήν ὁποία πῆραν μέρος αὐστηρά καί μόνο γυναῖκες. Ὁ πιό σέξι ἄνδρας παγκοσμίως δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν “βρυκόλακα” Robbert Pattinson, πού συγκέντρωσε τήν συντριπτική πλειοψηφία στήν ψηφοφορία τοῦ ἀμερικανικοῦ γυναικείου περιοδικοῦ “Glamour”. Καί ἐπειδή τά βαμπύρ φαίνεται πῶς ἔχουν μπεῖ γιά τά καλά στή ζωή μας καί ἔχουν γίνει *must*, στήν δεύτερη θέση συναντᾶμε τόν ἕτερο πρωταγωνιστή τοῦ «Twilight», τόν 18χρονο, τίγκα στά μούσκουλα, Taylor Lautner... Εἶδες φίλε μου σουξέ τά βαμπύρ;».

Ἴσως ἀπό τά λίγα αὐτά κατανοοῦμε ποιό προωθοῦν τό σύνδρομο τοῦ καλοῦ καί ὠραίου βρυκόλακα. Τά σενάρια ὅλων τῶν τίτλων εἶναι ἐντυπωσιακά πανομοιότυπα. Ὁ ὠραῖος νεαρός βαμπύρ ἀρνεῖται στήν ἀρχή νά ἀποδεχθεῖ τήν ἐρωτική σχέση μέ τήν ὠραία, θνητή, νεαρή πρωταγωνίστρια ἀπό ἀλτρουισμό γιὰτί γνωρίζει ὅτι δέ θά μπορέσει τελικά νά ἀντισταθεῖ καί νά μὴ τή δαγκώσει. Ἐκείνη ὁμως, μετά πολλές ἀμφιταλαντεύσεις, ἀποφασίζει νά τόν ἀκολουθήσει καί νά δεχθεῖ νά γίνει κι ἐκείνη βαμπύρ κι ἔτσι νά ἐπωφεληθεῖ κι ἀπό τά «πλεονεκτήματα» αὐτῆς τῆς «μορφῆς ὑπαρξης», τήν υπεράνθρωπη δύναμη, τήν υπερχαλότητα, τή μεταμόρφωση (νυχτερίδα κ. ἄ.), τό «διάβασμα»

3. http://el.wikipedia.org/wiki/True_Blood

4. 28/9/2011. http://www.star.gr/hot_of_the_day/56740/

της σκέψης του άλλου, την υπνωτιστική επίβουλη της θέλησης στους άλλους, την «αίωνια νιότη», την αιώνια «ζωή».

Μήπως ό' αυτά –συνδυαζόμενα με την αίμοποσία- ακούγονται σε μ'ς κάπως... δαιμονικά και σατανιστικά; Άς μ'ν ανησυχούμε... ή «Νέα Έποχή» έχει φροντίσει να τ'α παρουσιάσει ρομαντικά, όμορφα, ήθικά κι άγγελικά πλασμένα (φιλία, άλτροουισμός, θυσία μητρική, άγνός νεανικός έρωτας...). Κι ό χορός τ'ων ΜΜΕ φροντίζει να συμπορεύεται με συνέπεια σε όλα τ'α επίπεδα!

Θ'α πρέπει να συμπληρώσουμε ότι στη λαίλαπα του βαμπυρισμού δέ μπορούσαν να μ'ν ενδώσουν και τ'α video games και τ'α computer games πού έτσι κι άλλιώς πάντα ακολουθούν τις «έπιτυχημένες» κινηματογραφικές παραγωγές και τηλεοπτικές σειρές. Άπό τ'α μάλλον χαζά online Vampire Games (παιχνίδια μέσω διαδικτύου) μέχρι τ'α πιο σοφιστικά, σ'άν τ'ο «bitefight» (δάγκωμα/μάχη) και τ'ο «Vampires and Werewolves... allies or enemies?» (Βρυκόλακες και Λυκάνθρωποι... σύμμαχοι ή έχθροί;), τ'ο διαδίκτυο βρίθει προτάσεων. Μεταξύ των PC games άξίζει να αναφερθεί τ'ο κλασικό του είδους adventure game (παιχνίδι περιπέτειας) «Dracula: Origin» (Δράκουλας: ή προέλευση) ακολουθούμενο άπό μεγάλη σειρά άλλων τίτλων. Μέχρι και τ'ο ύποτιθέμενα άθώο simulation game (παιχνίδι προσομοίωσης), «The Sims», στίς εκδόσεις του 2 και 3, διαθέτει ικανό μερίδιο άπό τ'η ζωή τ'ων βαμπίρ με ιδιαίτερα άληθοφανή κι άποκρυστικά συνεπή προβολή.

Θ'α κλείσουμε με μικρή αναφορά στη χαμηλού επιπέδου έγχώρια show business, σε σχέση με τ'α «Καλλιστεία Sexy Vampire 2010», πού διοργανώθηκαν στο «Club Ano Kato», τ'ο Δεκέμβριο του 2009 για τ'ην εκλογή της «Μίς Βαμπίρέλα 2010», τίτλο τόν όποιο διεκδίκησαν άρκετές «χαριτόβρυτες» νεαρές ύπάρξεις. Δέ θ'α επιμείνουμε στο όλο kits της διοργάνωσης, ούτε στο ευτελές επίπεδο διαγωνιζόμενων, κριτ'ων και παρουσιαστ'ων. Έκείνο πού είναι έξοργιστικό είναι ή προβολή πού είχε

τ'ο happening άπό τ'α ΜΜΕ. Οί «έπικρατέστερες»: Lady D, Lady Theodosia, Lady Julia και Diva Lady φιλοξενήθηκαν, τόσο στην έκπομπή «Φώτης και Μαρία Live» του Star Channel (4/1/2010), όσο και στην έκπομπή «10 μέ 1» του Antenna TV (13/1/2010), αλλά και τ'ο «Βήμα της Κ.», τ'ο «Κυριακάτικο Veto» κι ή «Espresso» πρόβαλαν τ'ο γεγονός με τετρασέλιδα άφιερώματα, όπως και δεκάδες άλλα έντυπα. Η Lady D δήλωσε μεταξύ άλλων ότι «ειδικεύεται σ'α Gothic Sex Shows αλλά και σ'α BDSM⁵ Shows», ενώ ή Diva Lady εξέφρασε ένθουσιασμό όταν έρωτήθηκε αν θ'α δεχόταν «γυναίκα στο κρεβάτι της». Οί διοργανωτές δήλωσαν φυσικά άπόλυτα ικανοποιημένοι κι ότι έτοιμάζουν τ'η δεύτερη διοργάνωση τ'ο Δεκέμβριο του 2011.

Δέ θ'α επιμείνουμε άλλο στην παράθεση περιπτώσεων προβολής του συνδρόμου, ούτε θ'α σχολιάσουμε περαιτέρω τ'ο θέμα. Ένα μόνο άξίζει να ύπογραμμιστεί: Τέτοιο παγκόσμιο πρόβλημα όπως ό βαμπυρισμός, πού οί ειδικοί τόν κατατάσσουν στο χώρο του σατανισμού, πού οί πρακτικές του εντάσσονται στο ευρύτερο πλαίσιο της σατανολατρίας, με παραδείγματα όπως του Άλιστερ Κρούλι-πού «είχε τροχίσει τούς κινόδοντες του για να δίνει τ'ο “φιλί του φιδιού” σε γυναίκες, δαγκώνοντας τούς λαιμούς και τούς καρπούς τους⁶»- ή του Anton LaVey-πού καθιέρωσε τ'ο μύθο του psy vamp (psychic vampire, «ψυχικού» βρυκόλακα)⁷-, τ'ο κατεστημένο της «Νέας Έποχής» και της «Νέας Τάξης» τ'ο προβάλλει θετικά, σ'άν μέσω ψυχαγωγίας καθ' όλους τους δυνατούς τρόπους. Είναι έμφανές για τ'ο πού ό κόσμος μας οδηγείται...

Μόνο ή κραταιά πίστη μας στον Κύριό μας Ίησού Χριστό και στην Έκκλησία Του είναι και ή τελική έλπίδα της επιβίωσης μας σ' αυτούς τούς όντως πονηρούς καιρούς.

5. Bondage, Discipline / Dominance, Sado-Masochism. Δουλεία, πειθαρχία / κυριαρχία, σαδο-μαζοχισμός. «Ερωτικά παιχνίδια» έξουσίας κι επιβολής πού έξελίσσονται σε βασανιστήρια και κάποτε και σε δολοφονία του «ερωτικού» συντρόφου.

6. Έφημ. «Χρυσή Αύγή», 1/2/2002, άρ.φύλ. 407, σελ. 6 και «Διάλογος», τ. 63, Ιαν.-Μάρ. 2011, σ. 23.

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Psychic_vampire

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

**ΚΓ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ
(Λαμία, 31-10-11 έως 2-11-2011).**

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Υπό τήν αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου Β', μέ τήν φιλοξενία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, καί μέ τή συμμετοχή Έντεταλμένων έννέα Όρθοδόξων Έκκλησιών καί έξήντα έπτά Ίερών Μητροπόλεων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τής Κρήτης καί τής Δωδεκανήσου, άρχισε σήμερα, 31^η Οκτωβρίου έ. έ., στό Έργατικό Κέντρο Λαμίας, τίς έργασίες τής ή «ΚΓ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Έντεταλμένων Όρθοδόξων Έκκλησιών καί Ίερών Μητροπόλεων για θέματα αίρέσεων καί παραθρησκείας», μέ θέμα: «Όρθοδοξία καί Πεντηκοστιανισμός», υπό τήν Προεδρία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμου, Προέδρου τής Συνοδικής Έπιτροπής επί τών Αίρέσεων.

Τόν άγιασμό τέλεσε ό Πρόεδρος τής Συνδιασκέψεως Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος καί στή συνέχεια χαιρέτησε τήν Συνδιάσκεψη ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος. Ακολούθως άνεγνώσθησαν τά μηνύμα-

τα τών Προκαθημένων τών Όρθοδόξων Έκκλησιών καί άπηύθηναν μηνύματα ό άντιπεριφεριάρχης Στερεάς Ελλάδος κ. Θωμάς Στάϊκος, ό Δήμαρχος Λαμιέων κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς καί ή Βουλευτής κ. Τόνια Άντωνίου.

Τέλος, κήρυξε τήν έναρξη τών εργασιών τής Συνδιασκέψεως ό Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τής Σ. Έ. επί τών αίρέσεων, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος.

Στήν έναρκτήρια τελετή παρέστησαν οί Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Λεοντοπόλεως (Πατριαρχείου Αλεξανδρείας) κ. Διονύσιος, Καρπενησίου κ. Νικόλαος, Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος, Κυδωνίας καί Αποκορώνου κ. Δαμασκηνός, Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παύλος, Θηβών καί Λεβαδείας κ. Γεώργιος, Ίλιου, Αχαρνών καί Πετροπόλεως κ. Αθηναγόρας καί οί Θεοφιλέστατοι Έπίσκοποι Αβύδου κ. Κύριλλος καί Ρεντίνης κ. Σεραφείμ.

Έπίσης παρέστησαν ό Δήμαρχος Στυλίδος κ. Απόστολος Γκλέτσος, οί στρατιωτικές καί άστυνομικές Αρχές τής πόλεως καί πολλοί Κληρικοί.

Στό μήνυμά του προς τήν Συνδιάσκεψη ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών καί Πάσης Ελλάδος κ. Ίερώνυμος, μεταξύ τών άλλων, ύπογράμμισε καί τά έξης:

«Η θεματολογία τής παρούσης Συνδιασκέψεως έστιάζεται εις τήν αξιολόγησιν, έξ έπόψεως Όρθοδόξου, τής λεγομένης Πεντηκοστιανής κινήσεως. Πρόκειται, όπως άσφαλώς γνωρίζετε, περί τής πλέον διαδεδομένης αίρετικής κινήσεως εις όλόκληρον τόν κόσμον, ή όποία προήλθεν ως προσπάθεια ανακαινίσεως έντός του προτεσταντικού χώρου, επί έδάφους τό όποιον είχεν προετοιμασθή ήδη έντός του Μεθοδισμού, αλλά καί από προτεσταντικά άφηνιστικά

Σημείωση τής Σύνταξης

Τήν ευθύνη για τίς έκφραζόμενες άποψεις στίς δημοσιευόμενες έπιστολές ή σέ σχόλια, φέρουν άποκλειστικά οί έπιστολογράφοι καί οί σχολιαστές κι όχι ή Συντακτική Έπιτροπή.

κινήματα τοῦ 19^{ου} αἰῶνος τὰ ὁποῖα εἶχαν προηγηθῆ.

Πρέπει νά ὑπογραμμισθῆ ὅτι ἡ Πεντηκοστιανή κίνησις ἀποτελεῖ ἴσως τήν κατ' ἐξοχήν αἰρετικὴν ἐκείνην κίνησιν, ὅπου ἡ ἀνυπαρξία ἐκκλησιαστικῶν, θεολογικῶν κριτηρίων εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα, νόθαι πνευματικαὶ ἐμπειρίαι, νά θεωρηθοῦν ὡς χαρισματικαὶ καταστάσεις καί ὡς δῆθεν ἐπανάληψις τοῦ γεγονότος τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τὰ μέλη της.

Ἀναμφιβόλως, εἶναι πολλαὶ αἰ δυνατότητες προσεγγίσεως καί ἀξιολογήσεως τοῦ φαινομένου τῆς Πεντηκοστιανῆς κινήσεως, ἐξ ἐπόψεως Ὁρθοδόξου, καί ἡ χάραξις ἐκ μέρους ἡμῶν τῶν κατευθυντηρίων ποιμαντικῶν ἀρχῶν. Κατὰ τήν ἀξιολόγησιν καί τῆς ἐν λόγῳ αἰρετικῆς κινήσεως, δέν πρέπει νά παραλείπωμεν νά τονίζωμεν τό θεμελιῶδες διά τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν μας, τό ὁποῖον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας διαχρονικῶς ὑπογραμμίζει ἔναντι κάθε αἰρετικῆς πλάνης: ὅτι, δηλαδή, ἡ Πεντηκοστή εἶναι ἕνα διαρκές βιούμενο γεγονός ἐντός τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Κάθε διδαχή «ποικίλη καί ξένη» (Ἐβρ. ιγ' 9), ἡ ὁποία χωρίζει ἢ αὐτονομεῖ τό Πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἀπό τό Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, ἀσχέτως μέ τό πῶς αὐτοπροσδιορίζεται αὕτη, κατὰ τήν διδασκαλίαν τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι πλάνη, ἡ ὁποία οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μέ τήν ἀλήθειαν».

Ἀκολουθῶς ἀναγνώστηκαν τὰ Μηνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν».

Ἡ Συνδιάσκεψις μετά ἀπό ἐκτενῆ συζήτηση ἐπί τῶν εἰσηγήσεων, ἐνέκρινε ὁμοφώνως τὰ ἀκόλουθα Πορίσματα:

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Ἡ ΚΓ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψις Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας πού πραγματοποιήθηκε, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης

Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἶθουσα Τελετῶν τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου τῆς Λαμίας, ἀπό 31.10.11 ἕως 2.11.2011, μέ τή φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου καί ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, Προέδρου τῆς Σ. Ε. ἐπί τῶν Αἰρέσεων, μέ θέμα: «Ὁρθοδοξία καί Πεντηκοστιανισμός», μετά ἀπό ἐκτενῆ συζήτηση ἐπί τῶν εἰσηγήσεων, ἐνέκρινε ὁμοφώνως τὰ ἀκόλουθα Πορίσματα:

1. Τό κίνημα τῶν αὐτοαποκαλουμένων Πεντηκοστιανῶν προέρχεται –κατά τούς πεπλανημένους ἰσχυρισμούς τους– ἀπό μιὰ δῆθεν «πρωτοφανῆ σέ μέγεθος καί ἔκταση ἔκχυση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», πού ἔγινε ἀπό τὰ μέσα μέχρι τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα, ξεκινώντας ἀπό τήν Ἀμερική καί ἐπεκτεινόμενη σέ πολλές χῶρες. Ὁ προτεσταντικός χριστιανισμός, κουρασμένος ἀπό τούς αἱματηρούς ὁμολογιακούς πολέμους, μετατόπισε τήν ἔμφαση ἀπό τό ὁμολογιακό δόγμα σέ μιὰ ὑποκειμενική καί ἀτομική ἐμπειρία, ξεκομμένη ἀπό τό γεγονός τῆς Ἱστορικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καί ἄρα ἐμπειρία πεπλανημένη. Σταδιακά, μέσα στό «νεογέννητο» κίνημα τῶν Πεντηκοστιανῶν αὕτη ἡ ὑποκειμενική προσωπική ἐμπειρία ἀπολυτοποιήθηκε.

2. Τό βασικό ἄλλοθι τῆς σχετικά νεοφανοῦς αὐτῆς ἐκπτώσεως τοῦ προτεσταντισμοῦ εἶναι ὁ βλάσφημος ἰσχυρισμός ὅτι ἡ Ἐκκλησία, τρεῖς αἰῶνες μετά τούς ἀποστόλους, «ἀποστάτησε, ἔχασε τό Ἅγιο Πνεῦμα καί μεταβλήθηκε σέ πόρνη καί σέ θυγατέρα τῆς Βαβυλώνας». Ὅμως, ἡ ἀψευδῆς διπλῆ διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου, ἀφ' ἑνός ὅτι «πῦλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς (τῆς Ἐκκλησίας Του)» (Ματθ. 16,18), καί ἀφ' ἑτέρου ὅτι ὁ Παράκλητος «μένει μεθ' ἡμῶν εἰς τόν αἰῶνα» (Ἰωάν. 14,16), καθώς καί ἡ ἀποστολική μαρτυρία ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «στῦλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. 3, 15), ἀποδεικνύουν τόν

ώς άνω ισχυρισμό τών Πεντηκοστιανών απολύτως ψευδή. Παράλληλα αίρωρείται πάντοτε αναπάντητο τό έρώτημα: Πώς οί Πεντηκοστιανοί έμπιστεύονται μιά –κατά τήν γνώμη τους– «άποστάτιδα» Έκκλησία νά προβαίνει σέ κάτι τό τόσο θεμελιώδες για τήν πίστη, όπως είναι ό τελικός καθορισμός του Κανόνα της Αγίας Γραφής στα τέλη του 4ου αιώνα»;

3. Οί Πεντηκοστιανοί άδυνατούν νά γνωρίσουν τό γεγονός της Πεντηκοστής στις πραγματικές του διαστάσεις, διότι άγνοούν τίς βασικότερες προϋποθέσεις έρμηνείας, όπως τήν όρθή αντίληψη για τήν ταυτότητα της Αγίας Γραφής και τήν όρθή κατανόηση της θεοπνευστίας της. Μέ τήν απολυτοποίηση και τόν ύπερτονισμό της Πεντηκοστής σχετικοποιούν και ύποτιμούν τά άλλα έξ ίσου σημαντικά γεγονότα της Θείας Οικονομίας.

Πιό συγκεκριμένα δέν έχουν τήν δυνατότητα νά αποδεχθούν τήν Πεντηκοστή ως τελική συσσωμάτωση τών Αποστόλων στό ένδοξο αναστημένο Σώμα του Χριστού, καθόσον οί ίδιοι, χωρίς τήν αποστολική διαδοχή, δέν έχουν πραγματική έπαφή μέ τό άληθινό Σώμα της Έκκλησίας. Δέν μπορούν νά αποδεχθούν τό γεγονός της Πεντηκοστής ως πραγματική θεογνωσία, διότι δέν λαμβάνουν υπόψη τους τήν συνέργεια τών θείων Προσώπων σέ όλα τά άποκαλυπτικά γεγονότα. Δέν έχουν καμία αντίληψη της Πεντηκοστής ως γεγονός θεώσεως και θεοπνευστίας. Μένουν επίσης άνυποψίαστοι για τήν ολοκλήρωση της θεραπευτικής διαδικασίας στό γεγονός της Πεντηκοστής και τό παρερμηνεύουν.

4. Τά τυχόν ύπαρκτά πνευματικά και ποιμαντικά προβλήματα δέν αποτελούν έπαρκείς δικαιολογίες για διάσπαση της ένότητας του Σώματος του Χριστού ή για έξοδο από τήν Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Έκκλησία. Η έκκλησιαστική ιστορία μάς διδάσκει ότι ή Έκκλησία ζει μιά συνεχή Πεντηκοστή, και μέσα σ' αυτή

γίνεται αναζωπύρωση τών χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος διά τών μυστηρίων της.

5. Η διδασκαλία τών Πεντηκοστιανών για «άρπαγή της εκκλησίας», παρά τήν ψυχολογική πίεση και τόν έκφοβισμό πού άσκήθηκε κατά τή δεκαετία του 1990, βάσει της όποίας μόνο οί όπαδοί τους θά σωθούν άρπαζόμενοι «εις άπάντησιν του Κυρίου» (Α' Θεσ. 4, 17), πολύ πριν από τήν Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, διαψεύτηκε παταγωδώς.

6. Έξίσου νοσηρή άτμόσφαιρα ψυχολογικής πίεσεως καλλιεργείται στους Πεντηκοστιανούς μέ τόν τονισμό της ανάγκης για «αυτόματη» άπόκτηση δήθεν χαρισμάτων του αγίου Πνεύματος μέσω τεχνικών ύποβολής. Η ύγιαινούσα διδασκαλία και ζωή της Έκκλησίας τονίζει τήν ανάγκη συγκεκριμένων και σαφών προϋποθέσεων για τήν άπόκτηση τών Άγιοπνευματικών χαρισμάτων, μέ βάση τήν έν τή Έκκλησία άσκηση και τήν διά τών Μυστηρίων κάθαρση και αναγέννηση.

7. Πρώτο και αναγκαίο τεκμήριο της κατά τους Πεντηκοστιανούς δήθεν άπόκτησης του Αγίου Πνεύματος είναι τό ύποτιθέμενο χάρισμα της «γλωσσολαλιᾶς». Στην πρώτη Έκκλησία ή «γλωσσολαλιά» ουδέποτε θεωρήθηκε αναγκαίο και ύποχρεωτικό σημείο της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος στους πιστούς. Αντίθετα, ό άπόστολος Παύλος τήρησε κριτική στάση άπέναντι στό φαινόμενο (Α' Κορ. κεφ. 14), διατήρησε σοβαρότατες έπιφυλάξεις για τήν χρήση της γλωσσολαλιᾶς στις λατρευτικές συνάξεις και τήν τοποθέτησε στην κατώτατη βαθμίδα τών χαρισμάτων (Α' Κορ. 12, 30).

8. Η προσπάθεια τών Πεντηκοστιανών νά διεισδύσουν ιδιαίτερα στόν τρίτο κόσμο έστιάζεται κυρίως στην ικανότητά τους νά προσαρμόζονται στις ιδιαίτερες πολιτιστικές παραδόσεις τών διαφόρων κοινωνιών. Τό δήθεν χαρισματικό στοιχείο έφθασε, σέ μερικές περιπτώσεις, άκόμη και σέ άκριτη

υιοθέτηση παγανιστικῶν στοιχείων καὶ μαγικῶν τελετουργιῶν. Ἐπίσης οἱ θρυλούμενες θεραπείες ἀποδεικνύονται ὑποκειμενικές ἐμπειρίες καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπατηλά γεγονότα.

9. Ἡ κίνηση τῶν Πεντηκοστιανῶν ἀπὸ τὰ πρῶτα της βήματα, ὅσο καὶ κατὰ τὴν ἱστορική της ἐξέλιξη, ἀντιμετώπισε σοβαρές ἐνστάσεις καὶ ἔτυχε εὐρυτάτης κριτικῆς, ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ παραδοσιακοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ξένου προτεσταντικοῦ χώρου, τόσο γιὰ τὸ θεολογικὸ ὑπόβαθρό της, ὅσο καὶ γιὰ τὰ «ἐκστατικοῦ» καὶ ἐνθουσιαστικοῦ τύπου φαινόμενα τοῦ χώρου της, πού τὰ θεωρεῖ ὡς «χαρισματικές δωρεές».

10. Κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς οἱ εὐρισκόμενοι στό ὑπερῶο «ἐπλήσθησαν Πνεύματος Ἁγίου» ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τὸ γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς δίνει τὴ δυνατότητα στὸν πιστὸ νὰ φθάσει στό «καθ' ὁμοίωσιν», δηλαδή στὴν ὀλοκλήρωση τῆς πνευματικῆς του θεραπείας, πορευόμενον ἀπὸ τὴν κάθαρση στὸν φωτισμό, καὶ ἀπὸ τὸν φωτισμὸ στὴ θέωση.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως.
† Ὁ Μητροπολίτης
Θεσσαλονίκης Ἀνθιμος.*

*Οἱ Ἐντεταλμένοι τῶν
Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν:*
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου: Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Μελέτιος.
Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας: Μητροπολίτης Γέρων Λεοντοπόλεως Διονύσιος.
Πατριαρχείου Ἀντιοχείας: Ἀρχιμανδρίτης Γεώργιος Σακούρ.
Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων: Ἀρχιμανδρίτης Δημήτριος Βασιλειάδης.
Πατριαρχείου Ρωσίας: Ἱερομόναχος Θεοφάνης Λουκιάνωφ.
Πατριαρχείου Βουλγαρίας: Μητροπολίτης Νευροκοπίου Ναθαναήλ.

Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου: Πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Κωστόπουλος.

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: Πρωτοπρεσβύτερος Κυριακὸς Τσουρὸς.

Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας: Πρεσβύτερος Andrzej Lewczak.

Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας: Ἰωάννης Μένη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΓ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Δευτέρα, 31.10.2011

17.00. Ἁγιασμός - Ἐναρξη.

Χαιρετισμός, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου.

Μηνύματα.

Κήρυξη ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.

«Ἐνημέρωση ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐξελίξεων στό διεθνές σκηνικὸ» ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Σ. Ε. Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Τσουροῦ.

18.00. Α' Εἰσήγηση: Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος: «Τί εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη ὁμολογία».

18.30. Β' Εἰσήγηση: Ἐπίσκοπος Ἀβύδου κ. Κύριλλος, Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ε.Κ.Π.Α.: «Ἱστορία καὶ διδασκαλία τῶν Πεντηκοστιανῶν. Γενικὴ εἰσαγωγικὴ θεώρηση».

19.30. Ἐσπερινὸς εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Τρίτη, 1.11.2011.

07.00. Ὁρθρος - Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

11.30. Γ' Εἰσήγηση: Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος: «Χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία μιὰ δευτέρη Πεντηκοστή?».

- 12.00. Δ' Εισήγηση:** Πανοσιολ. Αρχιμ. κ. Αύγουστίνος Μύρου: «Τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς καί ἡ παρερμηνεία του ἀπό τά κινήματα τῶν Πεντηκοστιανῶν».
- 13.00.** Οἱ Ἐντεταλμένοι καί τό ἔργο τους (α').
- 14.00.** Γεῦμα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγάθωνος.
- 17.00. Ε' Εισήγηση:** Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Εὐάγγελος Γκανᾶς: «Ἡ “ἀνθρώπινη” φύση ἀποστρέφεται τό “θρησκευτικό” κενό: σχόλιο στήν ἐμφάνιση καί ἐξάπλωση τοῦ Πεντηκοστιανοῦ κινήματος».
- 17.30. ΣΤ' Εισήγηση:** Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Λέκτορας Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.: «Ἡ ἐνδοπροτεσταντική κριτική κατά τῆς Πεντηκοστιανῆς κίνησης».
- 18.30.** Οἱ Ἐντεταλμένοι καί τό ἔργο τους (β').
- 19.00.** Ἐσπερινός εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.
- 20.00.** Δεῖπνο εἰς τό Πνευματικόν Κέντρον Ἁγίας Παρασκευῆς.

Τετάρτη, 2.11.2011.

- 08.00.** Ὅρθρος - Πρόγευμα.
- 09.00.** Γενική συζήτηση ἐπί τῶν Πορισμάτων.
- 12.00.** Ἐγκριση Πορισμάτων - Ἀνακοινωθέν.

Συντονιστής Προγράμματος:
π. Κυριακός Τσουρός.

ΣΑΤΥΑ ΣΑΪ ΜΠΑΜΠΑ¹

Ἐνας ἀπό τούς πιό δημοφιλεῖς καί ἀμφιλεγόμενους πνευματικούς ἀρχηγούς τῆς

Ἰνδίας, ὁ Σάτυα Σαΐ Μπάμπα, πέθανε σέ ἡλικία 85 ἐτῶν, στίς 24 Ἀπριλίου 2011.

Γεννήθηκε στίς 23 Νοεμβρίου 1926, μέ τό ὄνομα Sathyanaraya Raju, στήν πόλη Puttaparthi τῆς πολιτείας Andra Pradesh τῶν Ἰνδιῶν. Ἡ μητέρα του ἰσχυρίστηκε πώς ἡ γέννησή του ἦταν ἀποτέλεσμα «ἄμωμης σύλληψης».

Σέ ἡλικία 14 ἐτῶν δήλωσε στούς γονεῖς του πώς ἦταν ἡ μετενσάρκωση τοῦ Sai Baba τοῦ Shirdi -ένός σοφοῦ, τοῦ 19ου αἰώνα, πού θεωρεῖται ἅγιος ἀπό Ἰνδούς καί Μουσουλμάνους- καί ὅτι θά ἔπρεπε νά ἀφεθεῖ νά ἀρχίσει τό ἔργο του.

Ἐνῶ γιά τά ἑκατομμύρια τῶν ὀπαδῶν του ἀνά τόν κόσμον ὁ Σ. Σ. Μπάμπα θεωρεῖται ὡς ζῶν θεός καί παρ' ὅλο πού μεταξὺ τῶν ὑποστηρικτῶν του συγκαταλέγονται πλούσιοι πολιτικοί καί διασημότητες, οἱ ἐπικριτές του τόν ἀμφισβητοῦσαν καί μάλιστα ἡ φήμη του ἀμαυρώθηκε ἀπό τούς μυστηριώδεις θανάτους κάποιων ἀπό τούς ὀπαδούς του. Ὁ «Σύνδεσμος Ρασιοναλιστῶν» στίς Ἰνδίες ἐπανειλημμένα ἄσκησε κριτική στίς «ίκανότητες» τοῦ Σ. Σ. Μπάμπα χαρακτηρίζοντάς τον ἀπατεώνα πού γνώριζε νά χειρίζεται πρόσωπα καί καταστάσεις γιά τό συμφέρον του, καθώς ἀρνιόταν νά ὑποστῆ ἀμερόληπτη παρατήρηση τῶν μεθόδων του. Ὑπῆρξαν ἐπίσης ἐρωτήματα, σχετικά μέ τίς μεθόδους του ἐξεύρεσης χρηματικῶν πόρων.

Δηλώσεις γιά σεξουαλική κακοποίηση σέ βάρος τους ὑπῆρξαν ἀπό ἄνδρες ὀπαδούς του, ἐνῶ ἄλλοι εἶχαν ἀποκαλύψει πώς εἶχαν παρενοχληθεῖ σεξουαλικά ἀπό τόν Σ. Σ. Μπάμπα κατά τήν διάρκεια προσωπικῆς συνεδρίας μαζί του. Πέραν ὅλων αὐτῶν, ὅμως, ὑπῆρξαν καί σοβαρότερες, πολύ πιό δυσοίωνες ἀμφισβητήσεις, ὅπως σειρά ὑποπτῶν θανάτων καί αὐτοκτονίες ὀπαδῶν, πού συνέβησαν ἐπί σειρά δεκαετιῶν. Ἐνας Γερμανός βρέθηκε κρεμασμένος στό κοινόβιο τοῦ Σ. Σ. Μπάμπα, τῆς δεκαετίας τοῦ '80 καί ἕνας πατέρας μέ

1. Αναδημοσίευση ἀπό τό Fair News, Ἰούλιος 2011. Τό ἄρθρο προήλθε ἀπό δημοσιεύσεις στίς ἐφημερίδες: The Times, τῆς 25ης Ἀπριλίου 2011 καί 18 Ἰουνίου 2011 καί στό φύλλο τῆς 25ης Ἀπριλίου τῆς Daily Telegraph.

τήν κόρη του, πού τούς ἀρνήθηκε ιδιωτική ἀκρόαση, πέθαναν ἀπό ὑπερβολική δόση ναρκωτικῶν.

Ὁ Σ. Σ. Μπάμπα, ντυμένος μέ βαθυκίτρινα καφτάνια καί μέ τό χαρακτηριστικό ἄφρο χτένισμα, πού συμπλήρωνε τή δημοσία εἰκόνα του, διατεινόταν ὅτι μπορούσε νά ὑλοποιεῖ μέσα ἀπ' τὰ δάχτυλά του ἀντικείμενα ἀπ' τό... πουθενά, ὅπως τήν «ιερή, λευκή στάχτη vibhuti», ἀλλά καί ἐπίχρυσα δαχτυλίδια, ρολόγια, φρουῶτα, μενταγιόν, ἀκόμα καί ἓνα σάρι. Ὁπαδοί ἔχουν δηλώσει πώς εἶδαν μέ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια ἐπισκέπτες στό ἄσραμ μέ πατερίτσες καί ἀναπηρικά καροτσάκια νά φεύγουν θεραπευμένοι. Ἄλλοι εἶπαν, ὅτι Ὁ Σ. Σ. Μπάμπα μπορούσε νά μετατρέψει τό νερό σέ... πετρέλαιο. Βέβαια, Ὁ Σ. Σ. Μπάμπα εἶχε ἀποποιηθεῖ ὅλες τίς κατηγορίες ὡς ἀνυπόστατες καί ἡ φήμη του ὡς ἐπί τό πλεῖστον παρέμεινε ἀλώβητη. Κάποιοι ἀπό τούς ὀπαδούς του ἔχουν πεῖ, πώς οἱ κατηγορίες γιά σεξουαλική παρενόχληση ἴσως ἔγιναν λόγῳ «πολιτισμικῆς παρανόησης».

Γιά τούς ὀπαδούς του, Ὁ Σ. Σ. Μπάμπα ἐθεωρεῖτο «θεός πάνω ἀπ' ὅλους τούς ἄλλους» (sic). Ὁ καθηγητής Κ. Nasturi, ἓνας ἀπό τούς πιό ἀφοσιωμένους ὀπαδούς τοῦ Σ. Σ. Μπάμπα, τόν περιέγραψε σάν ἓναν «πολυπρόσωπο ἀβατάρ», σάν τήν «ἐνσάρκωση τοῦ Ράμα, τοῦ Χριστοῦ,

τοῦ Κρίσνα, τοῦ Βούδα καί τοῦ Ζωροάστρη». Ἐνας ἄλλος ἀπίθανος ὑποστηρικτής, ὁ πρόην παπικός ἱερέας Don Mario Mazzoleni, τό 1990 ἐξέδωσε ἓνα βιβλίο μέ τίτλο «Ἐνας Καθολικός ἱερέας συναντάει τό Σάϊ Μπάμπα». Στό βιβλίο του ὁ Mazzoleni διακηρύττει, ὅτι ὁ Χριστός καί ὁ Σάϊ Μπάμπα εἶναι ἡ ἴδια ἐκδήλωση τοῦ Θεοῦ στή γῆ. Τό Βατικανό ζήτησε ἀπό τόν Mazzoleni νά «ἀποκηρύξει τίς αἰρετικές δογματικές του θέσεις» κι ὅταν ἐκεῖνος ἀρνήθηκε, ἀφορίσθηκε τό 1993.

Ὁ Σ. Σ. Μπάμπα προέβλεψε λανθασμένα τό ἔτος τοῦ θανάτου του ὡς τό 2019² (sic).

Ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἰνδίας, Manmohan Singh, χαρακτήρισε τό θάνατο τοῦ Σάϊ Μπάμπα σάν «ἀνεπανόρθωτη ἀπώλεια» καί ἡ κηδεῖα ἔγινε μέ ὅλες τίς κρατικές τιμές.

Συγχρόνως, εἰδήσεις ἀπό τή Βομβάη ἀναφέρουν, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ γκουρού ἔχει προκαλέσει μάχη γιά τόν ἔλεγχο τῆς κληρονομιάς του, ἡ ὁποία θά μπορούσε νά ἐνταθεῖ μετά τήν ἀνακάλυψη πώς στό ιδιωτικό του διαμέρισμα Ὁ Σ. Σ. Μπάμπα διέθετε πάνω ἀπό 400 κιλά σέ χρυσό καί ἀσήμι.

Τό Κεντρικό Ἰδρυμα Sri Sathya Sai, ἡ ὀργάνωση πού ἔχει τόν ἔλεγχο τῶν, ἀξίας πολλῶν

2. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στά πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκηνικοῦ τῶν Αἰρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Ἐταιρείας «Σκοπία»** τῶν **«Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»**. Κάθε Πέμπτη, 5.00' -7.00' μ.μ.
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς **«Νέας Ἐποχῆς»** (Γκουρουϊστικές, Αποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ὀμάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00' -9.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: **210 6396 665**.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδεται ἡ ἐκπομπή:
«Ἀλλοτρίωση δόγματος - ἀλλοτρίωση ἡθους».
Σάββατο, 17.00-17.30.

Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει
 ὁ Πρωτοπρ. π. . Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας, 91,2 FM**,
 μεταδίδονται οἱ ἐκπομπές:

α) «Ἀντιαιρετική Δράση». Σάββατο, 14.15-15.00.

Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν
 ὁ Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός καί ὁ κ. Δημ. Κόκκορης.

β) «Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως», Σάββατο, 18.00-19.00.

(Οἱ ὁμιλίες πού πραγματοποιοῦνται στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας
 Παρασκευῆς Ἀττικῆς, κάθε Κυριακή).

Ἱστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

www.ecclesia.gr, e mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἱστοσελίδα τῆς ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:

www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM

e mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ἱστοσελίδα τῆς Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

δισεκατομμυρίων λιρῶν, κέντρων τοῦ Σ. Σ. Μπάμπα, σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο, δήλωσε ὅτι στό καταφύγιο τοῦ γκουρού, κοντά στό Puttparthi τῆς πολιτείας Andra Pradesh, βρέθηκαν σωροί ἀπό χρυσό (98 κιλὰ) καί ἀσήμι (307 κιλὰ) ἀξίας ἄνω των 3,2 ἑκατομμυρίων λιρῶν κι ἀκόμη, χρήματα σέ ρευστό ἀξίας 1,6 ἑκατομμυρίων λιρῶν Ἀγγλίας.

Ἦδη ἔχουν ἐγερθεῖ διενέξεις μεταξύ τῶν διαδόχων καί τῆς οἰκογένειας τοῦ Σ. Σ. Μπάμπα σχετικά μέ τόν ἔλεγχο τῆς περιουσίας του, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ἐκτεταμένες ἰδιοκτησίες καί ἐπιχειρήσεις. Καθημερινά γίνονται νέες ἀνακαλύψεις ἀπό τεράστιες ποσότητες σέ χρῆμα, χρυσό, ἀσήμι καί πολύτιμα ἀντικείμενα κάθε εἴδους. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἀναφορές (3 Ἰουλίου 2011), ὅτι ἡ ἀστυνομία σταμάτησε γιά ἔρευνα αὐτοκίνητα πού περιεῖχαν σάκους μέ χρήματα, τά ὁποῖα ἀνήκαν στόν Σ. Σ. Μπάμπα.

Ἦδη, μεταξύ τῶν ὁπαδῶν τοῦ γκουρού, ἐγείρονται ἐρωτήματα σχετικά μέ τόν καταιγισμό αὐτό τῶν εἰδήσεων...

Εἶναι ἀξιοσημεῖωτο, ὅτι παρ' ὅλες τίς κατηγορίες πού ὁ Σ. Σ. Μπάμπα δεχόταν κατά καιρούς, ἐκεῖνος συνέχιζε ἀνενόχλητος τῆ ζωή του, ἀγνοώντας καί ἀδιαφορώντας γιά ὅλα. Εἶναι παράξενο τό πῶς σέ μιά χώρα ὅπως ἡ Ἰνδία, πού πολλά ἑκατομμύρια ἀνθρώπων δυσκολεύονται νά ἐξασφαλίσουν τήν καθημερινή τους τροφή, ὁ «παντογνώστης θεός» τοῦ Puttparthi Σ. Σ. Μπάμπα κατάφερε νά συγκεντρώσει τόσα ἀμύθητα πλούτη γιά τόν ἑαυτό του. Ὑπῆρξαν ἄραγε κάποιιοι πού ἐν γνώσει τους τόν βοήθησαν; Θά ἦταν ἐνδιαφέρον νά ἀνακαλυφθεῖ, ποιοί εἶναι ἀναμεμιγμένοι στήν ὅλη ὑπόθεση καί ποιά θά εἶναι τά ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν, οἱ ὁποῖες μᾶλλον θά συνεχιστοῦν ἐπί χρόνια.

Είναι, ακόμη, έντυπωσιακό τό γεγονός, ότι τόσοι πολλοί όπαδοί του Σ. Σ. Μπάμπα στη Βρετανία παραμένουν πιστοί σ' αυτόν, παρ' όλες τίς άποκαλύψεις, τίς όποιες άρνούνται νά πιστέψουν, έξακολουθώντας νά καταστρέφουν τίς οικογένειές τους. Άραγε, θά είναι τώρα σέ θέση νά πιστέψουν μετά άπ' όλα αυτά;

Ο π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, σέ άνεκδοτο Λεξικό του, στίς σ.σ. 401 & 405, γράφει σχετικά μέ τόν Σ. Σ. Μπάμπα: «Ο Μπάμπα φημίζεται για τίς «ύλοποιήσεις» του, ιδιαίτερα για τήν «Ιερή στάκτη» Βιμπούτι, τήν όποία «δημιουργεί άπό τό ύπερπέραν». Η στάκτη αυτή έδόθη για άνάλυση άπό τόν F. W. Haack στό «Γερμανικό Ίνστιτούτο Έρεύνης Φαρμάκων» του Μονάχου. Τό έπιστημονικό αυτό Ίδρυμα άπεφάνθη μέ ήμερομηνία 17/3/1981 ότι «κατόπιν προσεκτικής μικροσκοπικής - άνατομικής έξετάσεως» πρόκειται για «στάκτη σέ μορφή

σκόνης άπό φλοιό ρυζιού», ισχυρά άρωματισμένης. Συνεπώς, τίποτε τό «ύπερκόσμιο» δέν παρουσιάζουν τά συστατικά τής «ίερής στάκτης» του Θεού άπό τό Πουτταάρτι.

Η κίνηση διακηρύττει πώς στη δική μας έποχή, στη θέση του Χριστού βρρίσκεται ό Σάϊ Μπάμπα, δηλαδή εκείνος είναι σήμερα αντί για τόν Χριστό, Αντίχριστος (Ματθ. κδ' 23-24). Οί Ορθόδοξοι λοιπόν χριστιανοί, πού τυχόν γίνονται όπαδοί του Μπάμπα, «λησμονούν Κύριον τόν Θεόν των, καί ύπάγουν κατόπιν άλλων θεών καί λατρεύουν αυτούς καί προσκυνούν αυτούς» (Δευτερ. η' 19). Μέσα στην κίνηση αυτή ό πιστός άπαρνεϊται τόν Χριστό, ό όποίος είναι «ό άληθινός Θεός καί ή ζωή ή αιώνιος» (Α' Ίω. ε' 20), ό «εις Κύριος» (Α' Κορ. η' 6) καί παραδίδει τόν έαυτό του στην κυριότητα του Σάϊ Μπάμπα μέ τήν πεποίθηση πώς αυτός είναι αντί για τόν Χριστό (Αντίχριστος)».

Κυκλοφόρησε το 3ο βιβλίο της σειράς του «Νικ Μάρβελ» Ο ΝΙΚ ΜΑΡΒΕΛ ΚΑΙ ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Η επιτυχία που έχουν τα βιβλία φαίνεται καθαρά στο Internet: Στο λήμμα «Νικ Μάρβελ», το Google στις 30/1/2012 έδινε **14.800 hits**, ενώ στα λήμματα «Νικ Μάρβελ» και «νησί της Αφροδίτης» μαζί, έδινε **15.800 hits**. Αξίζει να κάνετε μια δοκιμή κι εσείς.

Ο Νικ Μάρβελ είναι ένα μυθιστόρημα, όμως ένα μυθιστόρημα αλλιώτικο από τ' άλλα.

Είναι γραμμένο για παιδιά, αλλά, όπως λέει κι ο μεταφραστής του, για παιδιά από 9 μέχρι και 99 ετών.

Είναι γραμμένο για τα παιδιά της γενιάς αυτής και μέσα σ' αυτό, τα νέα παιδιά μπορεί να συναντήσουν τον εαυτό τους, με τα καλά του και την ασχήμια του κι ίσως στο τέλος να θελήσουν ν' αξιοποιήσουν τα καλά. Ο «Νικ Μάρβελ» είναι ένα «μοντέρνο» βιβλίο, που μιλά στα σημερινά παιδιά στη γλώσσα τους, στη γλώσσα, που αυτά καταλαβαίνουν και μέσα από τη γλώσσα αυτή περνά κάποια άλλα πράγματα, που τα σημερινά παιδιά ίσως δεν άκουσαν ποτέ κι ίσως δεν φαντάζονται καν ότι υπάρχουν.

Ο «Νικ Μάρβελ» γράφτηκε για σένα και για το παιδί σου, αλλά ειδικά γράφτηκε για το παιδί του «γείτονα» και θα μπορούσες να κάνεις «ιεραποστολή» χαρίζοντάς το.

Κάποια από τα γεγονότα και τα πρόσωπα πού εμπλέκονται στο «μύθο» είναι φανταστικά, κάποια άλλα όμως όχι, κι από εσένα εξαρτάται να βρεις τελικά την άκρη.

Αξίζει να το διαβάσεις το «μυθιστόρημα» αυτό.

Θα σου λύσει πολλά ερωτήματα, πριν σου δημιουργήσει καινούργια!

Καθ' ένα από τα τρία βιβλία: Σελίδες: **256**, Τιμή λιανική: **10 €**.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε. Τηλ.: **210 5238305**.

Αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: **210 6396665**.

π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΣΟΥΡΟΥ Δρ. Θ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

«... Τό φαινόμενο του “νεοπαγανισμού”, ως μιās από τις πολλές “άτραπούς” της “Νέας Εποχής”, δημιουργεί σύγχυση στους Ορθόδοξους Έλληνες και αποτελεί ένα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα και όχι μόνο.

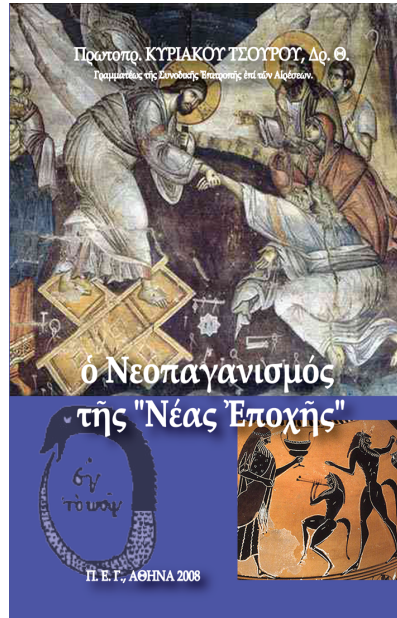
Τό σύνθημα, πού ακούγεται στόν “χώρο” αυτό:

“ἢ Ἕλληνας ἢ Χριστιανός”, καίτοι γιά μᾶς οὐσιαστικά εἶναι ἕνα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρέπει νά υπερεκτιμᾶται, ἀλλά οὔτε καί νά ὑποβαθμίζεται.

Πολύ περισσότερο, ὅταν τά Ἑλληνικά “ἀρχαιολατρικά” ρεύματα δραστηριοποιῶνται ὡς ἕνας “νέος ἀντιχριστιανισμός” καί, σέ ἀρκετές περιπτώσεις, μέ ἔντονο ἐθνικιστικό χαρακτήρα.

Ἡ ἀντιπαράθεσή τους πρὸς τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά ἀπό φανατισμό καί ἀκρότητες, προκατάληψη, ἀπειλές καί ὕβρεις, ἀπαξιοτικές ἐκφράσεις, ἀνεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, ὑπερβολές, διαστρεβλώσεις, ἀβάσιμους ἰσχυρισμούς καί ἔλλειψη ἐπιστημονικῆς τεκμηρίωσης τῶν λεγομένων καί γραφομένων.

Χρησιμοποιῶν διχαστικά συνθήματα, πού ἀπειλοῦν νά πλήξουν τήν ἐθνική μας ὁμοψυχία καί νά διχάσουν τούς “Ἕλληνες σέ “Ἕλληνες” καί “Χριστιανούς”».

Σελίδες: 696. Τιμή λιανική: 25 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεῖα) & λιανική: Ἐκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Γιά ἀποστολές «ἐπί ἀντικαταβολῆ»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ;
Εἶναι ἡ γιόγκα ὡς μυϊκή ἀσκηση κατάλληλη γιά τή βελτίωση τῆς ὑγείας;

Ἐδῶ καί ἀρκετές δεκαετίες, ὀρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στό δυτικό κόσμο τή γιόγκα ὡς ἰδανική μορφή σωματικῆς ἀσκησης.

Ἐπίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικῶν ἀσκήσεων, διδάσκονται στάσεις καί κινήσεις τοῦ σώματος, ὅπως αὐτές ἐφαρμόζονται

στόν ἰνδουισμό καί στόν βουδισμό (γιόγκα).

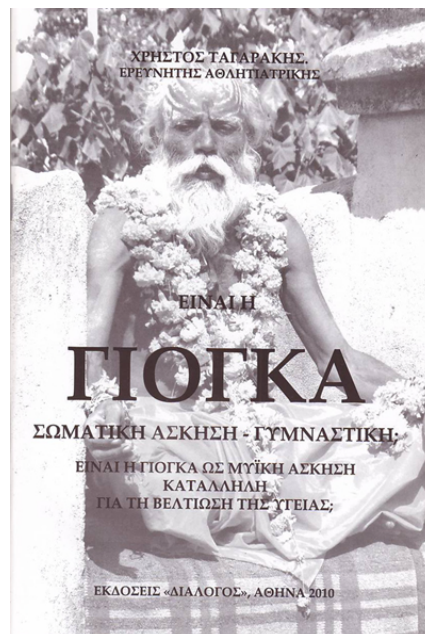
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια νά παρουσιαστεῖ τό θέμα μέ τόν ἀπλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός τῆς μικρῆς αὐτῆς ἐργασίας εἶναι νά μπορέσει νά ἀντιληφθεῖ ὁ καθένας, ἀνεξαρτήτως τῶν θρησκευτικῶν, πολιτικῶν ἢ ἄλλων προτιμήσεών του τίς διάφορες πλευρές τοῦ ζητήματος.

Ἡ σωματική ἀσκηση εἶναι κοινό ἀγαθό, ὅπως καί ἡ ἐλευθερία. Ὁ κάθε ἕνας ἔχει τό δικαίωμα νά γνωρίσει ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια γιά τό συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο ἔτσι, θά εἶναι σέ θέση νά ἐπιλέξει ἐλεύθερα, αὐτό πού ὁ ἴδιος κρίνει ὡς σωστό.

Ἡ μελέτη γίνεται μέ βάση τίς σύγχρονες ἀπόψεις τῆς ἰατρικῆς, τῆς ἀθλητιατρικῆς καί τῆς θρησκευτιολογίας.

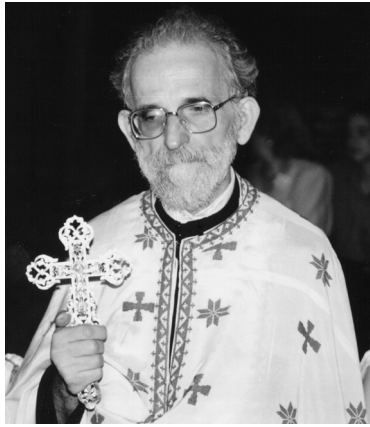

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεῖα) & λιανική: Ἐκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Γιά ἀποστολές «ἐπί ἀντικαταβολῆ»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμός, “Νέα Ἐποχή”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγικὴ».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζοπούλου» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχή”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο).
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο).
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλημεῖα» (τεῦχος 3ο).
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεύχη 4ο-10ο).
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο).
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο).
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄).
40. Κυριακοῦ Κυριαζοπούλου, «Σαηεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω».
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”».
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἀσκήση-γυμναστικὴ;».

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ι. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολή.